DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 132. Czwartek, 19 Czerwca (1 Lipca). 1869 r.

Dziennik wychodzi codziennie oprócz Świąt uroczystych i Niedziel. - Prenumerata przyjmuje się w Warszawie i urzędach Pocztowych; w Warszawie przyjmuje się tak w głównym kantorze Dyrekcji przy ulicy Miodowej N. 487, jak i w innych miejskich kantorach.—Prenumerata w Warszawie rocznie rsr. 8;—półrocznie rsr. 4;— kwartalnie rs. 2; ·miesięcznie kop. 67.--Bez odnoszenia prenumerata nie przyjmuje się. — Za odnoszenie do domu, dopłaca się miesięcznie kop. 5;—w Urzędach Pocztowych: rocznie rs. 10;—półrocznie rsr. 5;--kwartalnie rsr. 2 kop. 50 i na te tylko termina przyjmuje się prenumerata; w główaym zaś kantorze można prenumerować po tejże cenie na te same termina, a na inne po kop. 92 na miesiąc.

Rok 6.

Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6; za 2-krotne kop. 9; za 3-krotne kop. 12.—Artykuły nadesłane do zamieszczania bez wskazania warunków ze strony autora, przechodzą do zupełnego rozporządzenia Dyrekcji.—Artykuły nieprzyjęte, będą zwracane tylko na osobiste żądania i zachowywane będą 3 miesiące; przyjęte, w razie potrzeby podlegają skróceniom. — Listy przyjmują się tylko frankowane. — Artykuły i ogłoszenia nadsyłane do zamieszczenia *tegoż samego dnia*, powinny być dostawiane do Redakcji przed godziną 9 z rana.—Redacja otwartą jest dla osób mających interesa, codziennie, oprócz dni świątecznych, od godziny 12 do 1 po południu.

PRENUMERATA NA DZIENNIK WARSZAWSKI

Dziennik Warszawski w trzecim kwartale będzie wychodzić, według tego samego programu, w tym samym formacie i w takich samych warunkach, jak w kwartale drugim.

Prenumerata miejscowa zostaje na kwartał III-ci taż sama co w kwartale poprzednim, a mianowicie:

bez rozsyłania:

na rok	rs.	**8 —**
„ 6 miesięcy	„	**4 —**
„ 3 miesiące	„	**2 —**
„ 1 miesiąc	„	**— k. 67**

Za odsyłanie do domu, dopłaca się miesięcznie kopiejek 5.

Prenumerata prowincjonalna przyjmowaną będzie tylko w Warszawskiej Ekspedycji Gazet, w Kantorze Głównym Dyrekcji obu Dzienników w Warszawie, przy ulicy Miodowej Nr. 487, oraz na prowincji we wszystkich Urzędach Pocztowych (Kantorach) w gubernjach Królestwa Polskiego **roczna, półroczna i kwartalna**; wynosi ona:

na rok		**rs. 10**
„ 6 miesięcy	„	**5**
„ 3 miesiące	„	**2 k. 50.**

W kantorze głównym Dyrekcji obu Dzienników, obok powyżej wymienionych terminów przyjmuje się prenumerata i na jeden miesiąc po cenie kop. 92, i dalej w tym samym stosunku.

Pp. Prenumeratorowie zamiejscowi pragnący prenumerować Dziennik w Kantorze Głównym Dyrekcji, raczą nadsyłać wszelką prenumeratę na termin żądany wprost do Dyrekcji *franco*, z wyraźnem wypisaniem adresu.

Ostrzegamy pp. prenumeratorów zamiejscowych że jeżeli pragną nie doznać przerwy w otrzymaniu Dziennika, powinni o ile można najwcześniej dopełnić przesyłki pieniędzy.

SPIS RZECZY.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa, dnia 19 Czerwca (1 Lipca).

Reskrypt Monarszy.— Najwyższym reskryptem do Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Konstantego Mikołajewicza, jako prezesa komitetu rannych, z dnia 10-go czerwca 1869 roku, Najjaśniejszy Pan raczył oświadczyć Jego Wysokości i członkom komitetu szczerą wdzięczność za niezmordowaną czynność dla dobra walecznych wojowników.

Naczelnik okręgu żandarmskiego warszawskiego. Dla ułatwienia ruchu na drogach żelaznych wewnątrz kraju, JW. Jenerał - Feldmarszałek Namiestnik w Królestwie rozkazał: Począwszy od dnia 1 (13) lipca r. b., zaprzestać żądania od pasażerów okazywania paszportów i świadectw, tak w m. Warszawie, jak również na wszystkich stacjach na drogach żelaznych w Królestwie, z wyjątkiem stacij graniczących z obcemi państwami. Znajdujący się atoli na stacjach żandarmi zachowują prawo żądania w razie potrzeby okazywania przez pasażerów paszportów przepisanych, bez których nikt nie może wydalić się z miejsca stałego swego zamieszkania. Również poleca się ponownie jak najściślejsze wykonywanie przepisu, podług którego wszyscy przyjeżdżający do jakiego miejsca, obowiązani są okazywać swoje paszporta właścicielom domów lub utrzymującym hotele i zajazdy, dla zameldowania w policji. O czem podaje się do wiadomości powszechnej.

Rada Główna Opiekuńcza Zakładów Dobroczynnych.—W następstwie ogłoszeń swych z dnia 21 Marca (2 Kwietnia) i 8 (20) Kwietnia r. b., Rada Główna podaje do wiadomości mieszkańców, że dochód z widowiska danego w dniu 11 (23) Kwietnia r. b. w wielkim teatrze na korzyść Zakładów dobroczynnych wszelkich wyznań, wynoszący kwotę rs. 646 i zarazem dochód z kwesty Wielko-tygodniowej, zebranej w roku bież. po kościołach w sumie rs. 2,548 kop. 34 $^{1}/_{2}$, czyli łącznie rs. 3,194 kop. 34 $^{1}/_{2}$, podzielony został między zakłady w mowie będące i do wypłaty z Banku Polskiego przekazany, jak następuje: 1) Szpitalowi Dzieciątka Jezus rsr. 445; 2) Szpitalowi św. Ducha rsr. 240; 3) Szpitalowi św. Rocha rsr. 85; 4) Szpitalowi św. Łazarza rs. 132; 5) Szpitalowi św. Jana Bożego rsr. 120; 6) Szpitalowi Ewangelickiemu rs. 90; 7) Szpitalowi Starozakonnych rs. 255; 8) Instytutowi św. Kazimierza rs. 132; 9) Salom ochrony zostającym pod opieką Warszawskiego Towarzystwa Dobroczynności rsr. 200; 10) Marjińskiej Ochronie sierot rs. 150; 11) Instytutowi moralnie zaniedbanych dzieci rs. 187 kop. 90; 12) Domowi Schronienia starców i sierot starozakonnych rsr. 106; 13) Domowi Schronienia starców i sierot Gminy Ewangelicko-Augsburgskiej rs. 85; 14) Domowi Przytułku i Pracy rs. 82; 15) Instytutowi wsparcia ubogich wstydzących się żebrać, istniejącej przy kościele św. Kazimierza rs. 35, łącznie rs. 2,344 kop. 90. Obok tego $^{1}/_{3}$ część obowiązkową kwesty zebranej po kościołach w sumie rsr. 2,548 kop. 34 $^{1}/_{2}$, to jest kwotę rs. 849 k. 44 $^{1}/_{2}$, przekazano na rzecz tychże kościołów, mianowicie na pomnożenie funduszu przeznaczonego na ich restaurację z pozostawieniem w Banku Polskim do dyspozycji Zarządu Spraw Duchownych Obcych Wyznań w Królestwie, razem jak wyżej rs. 3,194 kop. 34 $^{1}/_{2}$.

W rozkazach p. o. Ober-Policmajstra do policji wykonawczej za Nr. 166, 167, 168 i 169 wydanych, zamieszczono: Starozakonny Herman Winawer, kupiec, w domu pod N. 404 zamieszkały, za dozwolenie subjektowi swemu wchodzić do piwnicy z zapaloną świecą bez latarni, w skutku czego wynikł pożar, a nadto, za złożenie kłamliwych co do wypadku tego wyjaśnień, skazanym zostaje na karę pieniężną w kwocie rsr. 25, którą to kwotę polecam komisarzowi cyrkułu Zamkowego w przeciągu dni 3-ch ściągnąć i przedstawić do Zarządu Policji, dla wniesienia do funduszu z kar policyjnych.—Stosownie do §§ 286 i 844 części I-ej tomu 4 Zbioru Praw Wojennych, przysposabianie fajerwerków i wszelkich ogni sztucznych, na użytek prywatny, pozostawionem jest jedynie laboratorjom artyleryjskim, osoby zaś prywatne, przyrządzać takowe, ani sprzedawać nie mają prawa. W skutku czego polecam komisarzom cyrkułowym ściśle przestrzegać, ażeby nikt z osób prywatnych nie przysposabiał i nie sprzedawał fajerwerków, a nadto, ażeby po ogrodach i innych miejscach publicznych, inaczej nie dozwalali puszczać fajerwerków i okazywać sztucznych ogni, jak po udowodnieniu przez właściciela zakładu, że takowe nabyte zostały w laboratorjum artyleryjskiem.—Bez względu na nieustannie ponawiane rozporządzenia, omnibusy nie przestają zatrzymywać się bez potrzeby lub postępować wolno krok za krokiem. Polecam komisarzom cyrkułowym Policji Wykonawczej, uprzedzić właścicieli omnibusów, że jeżeli i nadal nie będą się stosować do przepisów ustanowionych, to obok ukarania winnych konduktorów i stangretów, właściciele omnibusów powołani będą do surowej odpowiedzialności. Policja Wykonawcza stosując się do niniejszego rozporządzenia, ściśle przestrzegać ma, ażeby omnibusy bez potrzeby nie zatrzymywały się, lecz jeździły umiarkowanym kłusem i nie najeżdżały z bliska jeden na drugiego, jak również, ażeby konduktorzy i powożący, ubrani byli w porządną liberję i byli zapięci na wszystkie guziki.— Dostrzegać się daje, że kataryniarze bardzo często grywają na ulicach w spóźnionej porze, niepokojąc tym sposobem mieszkańców; z tego powodu, polecam Policji Wykonawczej przestrzegać, ażeby kataryniarze w porze letniej, to jest od dnia 1 maja do 1 października po godzinie 10-ej, a w zimie od 1 października do 1 maja po godzinie 9 wieczorem po ulicach nie grywali. Niestosujących się do powyższego przepisu kataryniarzy, aresztować.—Zysman i Sztemberg kupcy hurtowi fruktów zagranicznych, utrzymujący sklep pod N-rem 951/3, za sprzedaż zepsutych wisien i pomarańcz, oraz opór stawiany komisarzowi cyrkułu Wolskiego i lekarzowi miasta, przy rewizji takowych, skazani zostają na karę pieniężną w kwocie rs. 25.

Zarząd Drogi Żelaznej Warszawsko-Terespolskiej — podaje do wiadomości, że na czas od 19 Czerwca (1 Lipca) po koniec roku bieżącego, obowiązująca od przewozu wołów opłata taryfowa zniżoną zostaje o 15% bez względu na ilość sztuk przewożonych. Tym, którzy na skutek poprzednich obwieszczeń, woły w czasie od 1 Maja r. b. do 1 Lipca t. r. Drogą Żelazną Warszawsko-Terespolską prowadzili, zwróconem będzie 15% od uiszczonej opłaty przewozowej, a to za złożeniem odpowiednich listów frachtowych.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa, dnia 19 Czerwca (1 Lipca).

W mowie p. Rouhera otwierającej nadzwyczajną sesję francuzkiego ciała prawodawczego, godnem uwagi było jego oświadczenie, wykazujące stanowcze postanowienie rządu odjęcia tej sesji wszelkiego politycznego charakteru. Ciało prawodawcze obecnie ma się wyłącznie zajmować sprawdzaniem ważności wyborów, a projekta polityczne odpowiadające życzeniom narodu, wyrażonym za pomocą ostatnich wyborów, mają być przedłożone na sesji jesiennej, skoro ocenienie tych życzeń dojdzie do dojrzałości. Uporczywi obrońcy liberalnych ustępstw, wyprowadzają z tych oświadczeń korzystne dla siebie nadzieje, pomimo tego iż rząd do niczego w nich się nie zobowiązał. Tymczasem opozycja będzie usiłowała zastąpić brak politycznych rozpraw, gwałtownemi napaściami na rząd, z powodu popełnionych niby nadużyć przez władze administracyjne podczas ostatnich wyborów.

Echo du parlament, połurzędowy dziennik brukselski, radzi nie wierzyć różnym pogłoskom o obradach komisji franko-belgickiej, które według tego dziennika, prowadzone są dalej w duchu pojednawczym. Oświadczenie to, ze strony dziennika półurzędowego brukselskiego, daje nadzieję pokojowego załatwienia tego sporu.

Dzienniki londyńskie bardzo przychylnie odzywają się o Prusach i ich usiłowaniach utworzenia marynarki niemieckiej. *Spectator* dowodzi konieczności dla Niemiec floty wojennej, dla opiekowania się ich dość znacznym handlem morskim. Flota wojenna jest także potrzebna Niemcom dla założenia kolonij, których konieczność wykazuje największa liczba emigrantów z Niemiec do innych części świata. Niemcy, skoro będą miały flotę, nie tylko skutecznie będą mogły popierać własne interesa, ale staną się nawet szacownym sprzymierzeńcem dla państw morskich.

Odroczenie włoskiego parlamentu nie zatamowało prac parlamentarnej komisji śledczej do zbadania przekupstwa deputowanych w sprawie monopolu tabacznego. Komisja ta uznała, że jest podstawa do oskarżenia, gdyż postanowiła dalej publicznie prowadzić to śledztwo.

Jeden z dzienników paryzkich donosi, że królowa Izabella abdykowała na korzyść swego syna księcia Asturji, ale fakt ten dopiero za kilka dni ma być ogłoszony. Inne dzienniki powtarzające tę wiadomość, nie zaręczają za jej wiarogodność.

Pomimo gorliwości, z jaką rząd Stanów Zjednoczonych przeszkadzał wyprawom, mającym na celu popieranie powstańców na wyspie Kubie, pułkownik Ryan zdołał wypłynąć z 800 ludźmi z Nowego-Jarku na w. Kubę. Powstanie pomimo kilku zwycięztw wojsk hiszpańskich, zdaje się odżywiać, gdyż rząd washingtoński wysłał na miejsce ajenta swego, dla przekonania się o istotnem położeniu i widokach powstania.

Telegramy
DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Berlin, *1 lipca* (*19 czerwca*). **Pan Bismarck otrzyma urlop jako kierujący ministerstwem stanu, ale będzie kierował sprawami Związku północno-niemieckiego.**

Madryt, *1 lipca* (*19 czerwca*). **Wskutku ważnego zajścia pomiędzy jenerałem Prim a p. Figuerola, ten ostatni wraz z kilkoma innymi ministrami podał się do dymisji; spór jednak został załatwiony i ministrowie pozostali na swych stanowiskach.**

Kragujewac, *1 lipca* (*19 czerwca*). **Adres skupczyny podziela życzenie przeszłorocznej skupczyny, dotyczące uregulowania następstwa tronu, wrazie śmierci Milana bez prawnego potomstwa i wyraża zupełne zaufanie ludu dla działalności rejencji.**

(*Correspondenz Büreau*).

Wiadomości telegraficzne

* *Peszt, 28 (16) czerwca.* Na dzisiejszem posiedzeniu izby deputowanych, toczyły się w dalszym ciągu rozprawy ogólne nad projektem do prawa w przedmiocie zakresu władzy sędziów. Znaczna liczba mówców przemawiała za tym projektem lub przeciw takowemu. Na uwagę zasługuje mowa Ferdynanda Eber'a na korzyść projektu. (*Corr. Bür.*)

* *Paryż, 28 (16) czerwca.* Ze źródła wiarogodnego zapewniają, że minister spraw zagranicznych, margrabia de Lavalette, wynurzył hrabiemu Solms, sprawującemu interesa pruskie, swe szczere ubolewanie z powodu ogłoszenia przez jedno z pism paryzkich wiadomości całkiem zmyślonych w przedmiocie obecności kilku oficerów pruskich w obozie w Chalons. (*Wolff's T. B.*).

* *Florencja, 28 (16) czerwca. Gazzetta uffiziale* ogłasza raport komisji śledczej parlamentarnej w sprawie administracji tabacznej. Podług tegoż pisma, komisja zastrzegła sobie, że po wysłuchaniu deputowanych Crispi, Lobbia, Civinini i Fambri, oraz innych świadków, tudzież po przejrzeniu złożonych dokumentów, orzeczenie swego zdania co do położenia rzeczy, i postanowiła prowadzić dalej śledztwo na posiedzeniach publicznych, które rozpoczną się 1-go lipca. (*Tamże*).

* *Madryt, 28 (16) czerwca.* Kortezy odrzuciły na dzisiejszem posiedzeniu wszystkie poprawki w przedmiocie zaprowadzenia cel opiekuńczych. (*Tamże*).

* *Lizbona, 28 (16) czerwca.* Wiadomości z Rio-Janeiro dochodzą do 8-go b. m. Z placu wojny donoszą, że brazylijczycy zburzyli działolejnię paragwajską w Hienchy. Brazylijczycy posuwają się naprzód dla obsaczenia Lopez'a. (*Tamże*).

* *Londyn, 28 (16) czerwca.* Wyjazd wice-króla Egiptu wyznaczony został na czwartek. — Z Waszyngtonu donoszą pod datą dzisiejszą przez telegraf atlantycki: Wydział spraw zagranicznych posłał na wyspę Kubę ajenta specjalnego, który ma powziąść wiadomość dokładną o stanie powstania tamecznego. (*Tamże*).

* *Nowy Jork, 26 (14) czerwca.* Z wyspy Kuby donoszą, że ochotnicy hawańscy zluzowali, z własnego natchnienia, załogi które stały w fortach. Fakt ten tłómaczony jest jako dowód, że ochotnicy chcą być posłusznymi rozkazom rządu. Jenerał Buceta ratował się ucieczką do Nowego Orleanu, dla uniknienia nienawiści ze strony ochotników. (*Corr. H. B.*).

* *Nowy Jork, 27 (15) czerwca.* W sobotę wieczorem odpłynęło na w. Kubę 800 ochotników pod dowództwem pułkownika Ryan, który potrafił oszukać czujność władz Nowego-Jorku. Poseł hiszpański zagroził żądaniem swoich paszportów, jeżeli poseł z w. Kuby dopuszczony zostanie do urzędowego posłuchania. (*Biuro Reutera*).

* (Ogólne zebranie akcjonarjuszów drogi żelaznej warszawsko-terespolskiej) odbyte zostało w sali resursy kupieckiej, wczoraj, 18 (30) czerwca r. b. o godzinie 1 z południa. Na posiedzeniu tem, przewodniczył prezes rady zarządzającej Leopold Kronenberg. Ze strony rządu obecnemi byli: r. s. inżynier Biergiel, inspektor dróg żelaznych, r. s. Hoerschelmann, komisarz rządowy. Obecnych akcjonarjuszów 33-ch, reprezentowało akcij 6,870 czyli kapitał rsr. 687,000 w akcjach. Porządek dzienny zebrania był następujący: 1. Zagajenie przewodniczącego. 2. Zaproszenie asesorów i sekretarza. 3. Zatwierdzenie porządku dziennego i przepisów porządkowych. 4. Sprawozdanie z budowy po koniec roku 1868 wraz z wnioskiem w przedmiocie rachunków. 5. Sprawozdanie z eksploatacji roku 1868. 6. Sprawozdanie komisji rachunkowej. 7. Wniosek o zatwierdzenie rachunków eksploatacyjnych za rok 1868. 8. Wniosek o ustanowienie wynagrodzenia dla członków rady zarządzającej, łącznie z kosztami reprezentacji prezesa, na lata 1870, 1871 i 1872. 9. Wybór dwóch członków rady zarządzającej w miejsce wychodzących w roku bieżącym: Władysława hr. Małachowskiego i Tomasza hr. Zamoyskiego. 10. Wybór trzech członków i dwóch zastępców składających komisję do sprawdzenia rachunków 1869 roku. Na asesorów zaproszeni zostali: p. Józef Piotrowski i p. Kaliks Potkański, a na trzymającego pióro p. Rossmann. Po uformowaniu biura i przyjęciu przez zgromadzenie porządku dziennego, oraz przepisów porządkowych, prezes w przemówieniu swojem zdał sprawę z obrotu funduszów na budowę przeznaczonych i wykazał, że osiągnięta oszczędność na budowie wynosiła z końcem roku 1868 rs. 442,379 kop. 49½. Suma ta, będąca własnością wszystkich akcjonarjuszów, zwiększoną być jeszcze może oszczędnością, jaka osiągnięta zostanie na wydatkach r. b. do budowy odnoszących się. Składając rachunek z budowy przez komitet z grona rady zarządzającej rozpoznany, a następnie przez radę sprawdzony i przyjęty, prezes stawił wniosek, czyby ogólne zebranie nie uznało właściwem wyznaczyć ze swej strony specjalny komitet, któryby zajął się sprawdzeniem tych rachunków, zanim one do przyjęcia akcjonarjuszom przedstawione zostaną. W tem miejscu zabrał głos akcjonarjusz, mecenas Józef Kleczkowski i objawił: że osiągnięte rezultaty same przez się wymownie świadczą o umiejętnym i sumiennym wywiązaniu się rady zarządzającej z ważnego i trudnego zadania, jakiem było doprowadzenie budowy drogi żelaznej warszawsko-terespolskiej do skutku. Akcjonarjusze wdzięczni być powinni radzie za podjęte trudy i za świetny rezultat jaki osiągnięty został. Jako objaw zaufania na jakie rada zarządzająca pożytecznemi dla towarzystwa działaniami zasłużyć sobie umiała, mecenas Kleczkowski wniósł: aby ogólne zebranie, uznając zbytecznem mianowanie specjalnej komisji i dalsze rozpoznawanie rachunków z budowy, takowe dziś już ostatecznie przyjęło i zatwierdziło. Wniosek ten jednomyślnością przyjętym został. Następnie przewodniczący w komisji rewizyjnej rzeczywisty radca stanu Feliks Zieliński, przedstawiwszy sprawozdanie tejże komisji, wniósł zatwierdzenie rachunków eksploatacyjnych za r. 1868. Wniosek ten, zgromadzenie jednomyślnie przyjęło. Uchwalonem zostało, że wynagrodzenie członków rady zarządzającej, łącznie z kosztami reprezentacji prezesa, wynosić będzie w ciągu trzech lat po sobie idących rs. 20,000 rocznie. Na porządku dziennym zamieszczonym był wybór dwóch członków rady zarządzającej w miejsce wychodzących w r. b. Władysława hr. Małachowskiego i Tomasza hr. Zamojskiego, wychodzący członkowie jednomyślnością do dalszego pełnienia obowiązków członków rady zarządzającej powołanemi zostali. Do składu komisji rewizyjnej na r. 1869 jednomyślnie zaproszono: rzecz. radcę stanu Feliksa Zielińskiego, Karola hr. Jezierskiego, Stanisława Koseckiego, Henryka Natansona, rzeczywistego radcę stanu Janusza Rostworowskiego.

* (Kurjerek miejski). I wczoraj, przez cały dzień mieliśmy pogodę, choć także zagrażające ciężkiemi chmurami, które jakoś bez szkody przepłynęły po nad horyzontem Warszawy. Zdaje się jednak, sądząc po prześlicznym początku dnia dzisiejszego, że tym razem pogoda już na dobre zawitać do nas myśli. Otóż, dopiero odżyją koncerta Bilsego i śpiewające ogródki, tak srodze trapione deszczem przez cały czerwiec prawie!

Lecz na świecie, każda rzecz ma dwie strony — korzyść jednego, stratę innym przynosi. Nowym tej prawdy dowodem była wczoraj sala wielkiego teatru, która właśnie z powodu tak pięknej pogody, nie wielu zgromadziła widzów, pomimo iż dawano pierwszy raz, wznowiony balet komiczny „Dwa posągi", a w udatnej komedyjce „On będzie moim", grała pani Bakałowicz, której talent doszedłszy już obecnie do zenitu, postawił ją, wraz z p. Modrzejewską, na czele wszystkich artystek sceny polskiej. Trzeba było uważać nietylko na całość gry p. Bakałowicz w tej komedji, lecz także na obrobienie i wykończenie drobnych szczegółów, które genjalna w swoim rodzaju artystka, chwyta z myśli autora z sytuacji sztuki, z własnego natchnienia nawet, i one daje ukształtowane już, z takim nieporównanym wdziękiem!—Co do nowego a raczej tylko wznowionego po długich latach baletu, powiemy, że za mało w nim tańca a za dużo pantominy, wprawdzie

komicznej nieco lecz dość trywialnej i pospolitej za to. To też tańcom przyklaskiwano chętnie, a z pantominy nikt się nie śmiał prawie... Najbarwistsze *pas* węgierskie, wykonane wybornie wczoraj przez pannę Kowalską i p. Rządcę, przypomina układem i pozami, znany powszechnie u nas „taniec węgierski", choć tamten solo a ten w otoczeniu „corps de balletu", suciej wygląda. Zresztą, wznowiony ten balet, jako divertissement komiczne, przyda się do odcieniowania i zakończania widowisk złożonych naprzykład z oper dwu-aktowych lub w ogóle z sztuk takich, które chociaż długie, nie wypełniają przecież całego spektaklu. Pomiędzy występującemi wczoraj tancerkami, oprócz panny Kowalskiej, odznaczyły się jeszcze, pp. Buczyńska i Rycerkiewicz, z których pierwsza w trudnem dla niej *pas de trois* odbierała częste oklaski.

— Wczoraj po południu, odbył się akt uroczysty w instytucie głuchoniemych i ociemniałych, na którym wychowańcy tego, tak dobroczynnego zakładu, popisywali się z dowodami znakomitego postępu, jaki uczynili pod zdolnym i pełnym poświęcenia kierownictwem. Akt ten, zaszczycony został obecnością JW. Hrabiego Namiestnika, najprzewielebniejszego Joanicjusza, warszawskiego i nowogieorgiewskiego arcybiskupa, jw. kuratora okręgu naukowego i innych przedstawicieli władz.

— Pomimo dnia nieświątecznego, bardzo znaczna liczba osób zebrała się wczoraj na symfoniczny koncert Bilsego do „Doliny Szwajcarskiej", która podczas pogody, zawsze będzie uprzywilejowanem miejscem dla wyborowej publiczności tutejszej.

— Wczoraj po południu, odbywał się zapowiedziany egzamin uczniów i uczenic instytutu muzycznego w resursie obywatelskiej, na którym zgromadzeni goście, zaproszeni przez dyrektora, z prawdziwą rozkoszą przekonali się o nadzwyczajnym postępie elewów płci obojej, kształconych tak umiejętnie i gorliwie, zarówno na wokalnej jak i instrumentalnej drodze—zakończenie tego tak sympatycznego egzaminu, będzie mieć miejsce jutro, także w sali resursy.

— W tej porze, odbyły się lub jeszcze odbywają roczne egzamina i tak zwane, akty uroczyste we wszystkich zakładach naukowych, po których to aktach nastają, tak pożądane przez uczącą się młodzież, wakacje! Wakacje te w Szkole Głównej z wczorajszym dniem już się rozpoczęły.

— Onegdaj, zebrało się gronko „samopędzistów" tutejszych i odbyło na swoich żelaznych wierzchowcach spacer do Wierzbna—podobno wszakże jeden z rumaków tak się znarowił, że niefortunny jeździec musiał go prowadzić przez większą część drogi.

— Onegdaj p. L. Meyer, urządził nową studnię abisyńską w hotelu Wiktorja. Teraz już wiemy, że podczas tegorocznych upałów, nie zbraknie przynajmniej wody w Warszawie! *Al.*

* (Drugi popis) uczni i uczennic instytutu muzycznego warszawskiego (konserwatorjum), za rok szkolny 1868/9, jak donosiliśmy, odbędzie się jutro w piątek, w sali resursy obywatelskiej. Program jego jest następujący: Uwertura (Jubel) na 2 fortepjany i 8 rąk Webera (panny: Wanda Kątska, Marja Witkowska, Teresa Jakubowicz i Leontyna Klejna); Hymn poranny z opery „Westalka", Spontiniego (wszystkie uczennice klasy śpiewu solowego p. Ciaffei); Sonata (in A maj) na fortepian i skrzypce, Mozarta (Stefanja Polkowska 7-letnia i Boguchwał Michalski 9-letni); Recitativo i Arja z opery „Gwiazda północna", Meyerbeera (p. Noskowski); Adagio, Intermezzo i Allegro z II-go kwartetu (in E min) na fortepian, skrzypce, altówkę i wiolonczelę, Mendelsohna-Bartholdy (panna Wanda Kątska, pp. Rożalski, Ludwik Dietz i Bolesław Moniuszko);—Chór żeński, G. Rożnieckiego; Allegro z 7-go koncertu (in A min) na skrzypce, Rodego (9-letni Boguchwał Michalski); *a)* Kwintet z opery „Cossi fan tutte" Mozarta i *b)* Chór aniołów i demonów z op. „Joanna d'Arc" Verdiego (wszystkie uczennice klasy p. Ciaffei); Andante dwugłosowe na skrzypce *unissono* Allarda (pp. Michalski, Żabicki, Grabowski, Walkow, Wizenberg, Rzepko, Horalek, Ludwik Dietz, Baranowski, Rożalski, Dietz Teodor, Jankowski, Koman, Iwanienko, Beckmann, Noskowski i Jurkiewicz); Juga Rossiniego (chór męzki i żeński). — Początek o godzinie 5-ej po południu.

* (Wypadki miejskie). W cyrkule Nowoświeckim, pies wściekły wbiegłszy do ogrodu posesji N. 2779, ugryzł drugiego psa i uciekł. Ukąszony pies zabrany został przez uprzątaczy, a wściekłego psa poszukiwanie zarządzono.—W cyrkule Sobornym, w domu pod N. 264, Jan Prokopowski wyrobnik, w skutek własnej nieostrożności upadł na bruk i złamał lewą rękę. Prokopowski odesłany na kurację do szpitala Dzieciątka Jezus.

* *Kursa monet zagranicznych w Warszawie.*

Za talar	*wczoraj* rs. 1 kop. 17	*dziś* rs. 1 kop. 17.
Za frank	„ „ — „ 32½	„ „ — „ 32½.
Za złoty reń.	„ „ — „ 65	„ „ — „ 65.

NB. Wiadomość ta nie pochodzi z urzędowego źródła i może tylko służyć za wskazówkę.

---

* (Przyjazd Najjaśniejszych Państwa do Moskwy). O przyjeździe do Moskwy Ich Cesarskich Mości wraz z Najdostojniejszemi Dziećmi, Wielką Księżniczką Marją Alexandrówną i Wielkimi Książętami Sergjuszem i Pawłem Alexandrowiczami, gazeta *Mosk. Wied.* podaje co następuje: Pociąg Cesarski wszedł w granice gubernji moskiewskiej o godzinie 9-ej wieczorem. Na stacji klinskiej kolei mikołajowskiej, Najjaśniejsi Podróżni przyjmowani byli przez moskiewskiego jenerał-gubernatora, przy odgłosie hymnu narodowego, odegranego przez orkiestrę wojskową. W chwili nadejścia pociągu na stację, spalone zostały różnokolorowe ognie bengalskie, a naprzeciw stacji zajaśniał transparent z cyframi Ich Cesarskich Mości. Na stacji oczekiwali marszałek szlachty powiatu klińskiego Smirnow, prezydent miasta Monachow i obywatele miejscy. Właścicielki ziemskie, panie von Vizin i Nowikowowa, miały zaszczyt być przedstawione Najjaśniejszej Pani i ofiarować wspaniałe koszyki z owocami i kwiatami. Po kilkuminutowem zatrzymaniu się, pociąg ruszył dalej i stanął w Moskwie o godzinie wpół do dwunastej. Na stacji Ich Cesarskie Moście, powitani przez gubernatora von Vizina, prezydenta miasta księcia Czerkaskiego, marszałka szlachty księcia Meszczerskiego, władze miejskie i liczne grono dam, raczyły przesiąść do pojazdów i udać się do Kremlu. Pomimo deszczu, a następnie burzy, ulice, któremi Najjaśniejsi Państwo przejeżdżali napełnione były ludem, który wydawał pełne zapału okrzyki. Najjaśniejszy Cesarz jechał w otwartym powozie z jenerał-gubernatorem, a Najjaśniejsza Pani w karecie z Wielką Księżniczką Marją Alaxandrówną. Ucałowawszy cudowny obraz Matki Boskiej iwerskiej, Ich Cesarskie Moście udali się do wielkiego pałacu kremlińskiego, do którego wprost przyjechali Ich Cesarskie Wysokoście Wielcy Książęta i świta, i gdzie oczekiwali przybycia Najjaśniejszych Państwa urzędnicy dworu i naczelnicy wojsk konsystujących w Moskwie. Wszystkie domy na tych ulicach były iluminowane gazem, ogniami bengalskiemi i lampjonami. Na placu woskresieńskim jaśniał ogromny herb Moskwy, z napisem u spodu: „Boże Cesarza chroń." Przed domem p. Mazurina wystawiony był emblematyczny transparent: radośna Moskwa wita wjazd Cesarski. Grożąca burza i deszcz wielce przeszkodziły iluminacji, do której poczynione były wielkie przygotowania.

* (Podróż N. Pana). *Odes. Wiest.* donosi, że podług dotychczasowych wiadomości, Najjaśniejszy Pan zaszczyci bytnością Swoją m. Odessę przy powrocie z Krymu na początku przyszłego września.

* (Zaproszenie). Gazety kopenhageńskie donoszą: Wielki Książę Cesarzewicz Następca tronu i Wielka Księżna Cesarzówna Marja Teodorówna, zaproszeni zostali do znajdowania się na ślubie następcy tronu duńskiego z córką króla szwedzkiego Karola XV, księżniczką Ludwiką. Na ten obrzęd, mający się odbyć w Stokholmie w końcu lipca, zaproszeni także zostali król i królowa duńscy, król grecki, oraz książę i księżna Walji. (*Golos*).

* (Wizyta). Dnia 8 (20) czerwca Ich Cesarskie Wysokoście Wielcy Książęta Konstanty Mikołajewicz i Mikołaj Konstantynowicz udali się z Lipska w towarzystwie wielkiego mistrza ceremonji dworu saskiego, szambelana von Gersdorfa, do zamku Pilnitz, z wizytą do króla i królowej saskich, a 9 (21) czerwca Ich Wysokoście powrócili do Lipska.

* (Pobyt J. C. W. W. Ks. Marji Mikołajównej w Paryżu). *Monitor* francuzki z d. 7 (19) czerwca donosi, że Wielka Księżna Marja Mikołajówna, przybywszy w wigilję tego dnia do Paryża z zamku Muchy, w którym gościła cały tydzień u księżnej Anny Murat, ciotecznej siostry cesarza Napoleona, znajdowała się tegoż wieczora incognito w teatrze opery na przedstawieniu „Fausta". Jej Cesarska Wysokość, podług doniesienia gazety *Nord*, jeździła 5 (17) czerwca, w towarzystwie kilku osób, z zamku Muchy do Beauvais. Wielka Księżna wyjechała pociągiem nadzwyczajnym o godzinie 3-ej z południa. Prefekt departamentu Oise, Leon Chervau, wraz z małżonką, powitał Wielką Księżnę na banhofie i przyłączył się do Jej orszaku, dla pokazania osobliwości miasta. Wielka Księżna zwiedziła cesarską fabrykę dywanów i katedrę, a następnie udała się na wystawę płodów gospodarstwa wiejskiego. Książę i księżna Muchy towarzyszyli Jej Wysokości; podczas oglądania wystawy, w ogrodzie grała muzyka gwardji narodowej. W gmachu wystawy było liczne zgromadzenie publiczności; u wejścia skupił się ogromny tłum dla widzenia Dostojnej przyjezdnej; powozy zaledwie mogły przejechać do kolei żelaznej, na której przygotowany był nadzwyczajny pociąg, który wyruszył o godzinie 5-ej z południa. Jego Cesarska Wysokość raczyła zakupić niektóre przedmioty z wystawy. W chwili wsiadania do pojazdu, podano Wielkiej Księżnie wspaniały bukiet.

* (Podróże Najdostojniejszych Osób). Dnia 3 na 4 czerwca, o godzinie wpół do pierwszej w nocy, przyjechali do Starej Rusy Ich Cesarskie Wysokoście Wielcy Książęta Konstanty i Dymitr Konstantynowicze, dla używania kąpieli mineralnych. (*Goniec Urzęd.*)

* (Zwiedzenie eskadry). Podług *Kron. Wiest.*, Najjaśniejszy Pan ma zwiedzić eskadrę pancerną na rejdzie tranzundskiej, dokąd 15-go lub 20-go czerwca mają przybyć statki, pozostałe w Kronsztadzie dla przygotowania się do podróży morskiej. (*Birż. Wied.*).

* (Budowa Pomnika). *Kiewlanin* z pewnego źródła donosi, że uchwała rady miejskiej kijowskiej, o wzniesieniu pomnika Cesarzowi Mikołajowi, uzyskała najwyższą sankcję.

* (Inspekcja kraju południowo-zachodniego). *Goniec Urzędowy* przedrukował z gazety *Kijewlanin* wiadomość o inspekcji odbytej przez naczelnika kraju południowo-zachodniego, księcia A. M. Dondukowa-Korsakowa, w gubernjach powierzonych jego zarządowi. Powiedziano tam między innemi: „Naczelnik kraju zwrócił naturalnie uwagę głównie na najważniejszą kwestję kraju — na sprawę włościańską. Po terazniejszej podróży księcia A. M. Dondukowa-Korsakowa, znaczna liczba kombinacij upadnie. Na wszystkie prośby o przerobienie uskutecznionych już stanowczo decyzij co do akt wykupnych, książę dał odpowiedź kategorycznie odmówną. W jednej miejscowości, gdzie cały tłum właścicieli dóbr obległ naczelnika kraju i upraszał o rewizję akt wykupnych, które zostały już zatwierdzone, książę odpowiedział, że rewizję z jego inicjatywy takich aktów, które zostały już zatwierdzone, poczytywałby on nie za wzmocnienie, a za zachwianie wiary w trwałość uświęconych prawami zasad co do prawa własności. W jakimkolwiekbądź kształcie, podług słów proszącego, sprawa zakończona przedstawia się, książę postanowił uważać ją za fakt dokonany, dotykanie którego byłoby szkodliwem dla interesów ogółu. Jeżeli w niektórych wydarzeniach przedstawiają się jakie niedogodności, np. co do regularnego prowadzenia gospodarstwa tak przez włościan, jak również przez właścicieli dóbr, to naczelnik kraju wezwał obie strony do wzajemnego porozumienia się co do separacji gruntów, dla usunięcia pomięszania takowych i dla zniesienia serwitutów, przyczem przyrzekł ze swej strony zupełne spółdziałanie dla przywiedzenia do skutku wszystkich zawartych w tym celu umów dobrowolnych i dogodnych dla obu stron. Co się zaś tyczy nadziei na separację przymusową, jenerał-gubernator wynurzył przekonanie, że żadne, chociażby najbardziej szczegółowe przepisy nie są w stanie przewidzieć tych wszystkich wypadków, które okażą się na praktyce, i które mogą być z równąż bezstronnością i dogodnością dla obu stron rozstrzygnięte zapomocą umów dobrowolnych, bez uciekania się do żadnych wskazań formalnych. W ten sposób, zastanawiano się tylko nad sprawami będącemi w biegu. Jako rezultat pomyślny przedsięwziętej podróży, można uważać przyjęcie przez instytucje pośredników polubownych poglądów jenerał-gubernatora na dalsze prowadzenie sprawy włościańskiej w kwestji separacij dobrowolnych. Myśl o niezbędności takich separacij trafiła do przekonania tak właścicieli dóbr, jak również włościan. Podczas powrotu naczelnika kraju, tak właściciele dóbr jak i włościanie niektórych powiatów wystąpili z kilkoma propozycjami dobrowolnej separacji, i jest nadzieja, że pogląd jenerał-gubernatora na ten przedmiot, znajdzie wszędzie zastosowanie w rozmiarach pożądanych. Z innych celów podróży naczelnika kraju, główny zależał, o ile wiadomo, na obznajmieniu się ze stanem gospodarstwa miejskiego. Gospodarstwo miejskie znajduje się, jak wiadomo, w stanie bardzo niezadowalniającym, zwłaszcza w miastach należących do właścicieli prywatnych. W kraju południowo-zachodnim istnieją jeszcze, jak wiadomo, miasta będące w posiadaniu osób prywatnych, czego wcale nie ma w gubernjach Rosji środkowej. Jenerał-gubernator zwrócił szczególną uwagę na tę kwestję, która roztrząsana jest obecnie w ustanowionej w Kijowie, jeszcze na początku roku zeszłego, osobnej komisji, i która jest bardzo skomplikowana i wymaga niezwłocznego rozstrzygnięcia.

* (Kolej libawska). Gazeta *Golos* donosi, że 12 czerwca odbyła się w radzie ministra skarbu licytacja na kolej żelazną libawską. Po otworzeniu opieczętowanych deklaracji, pokazało się, że najwyższą cenę podał p. Daszkiewicz i spółka (około 59,000 za wiorstę t. j. około 17 miljonów za całą drogę), a najniższą—pp. baron Vitinhof, D. Szypow i bankierowie z Królewca, Berlina i Warszawy (po 43,500 rsr. za wiorstę, co wyniesie około 12,800,000 rsr. za całą drogę). Budowę drogi przysądzono konkurentom, którzy podali najniższą cenę, t. j. baronowi Vitinhof i spółce.

* (Kolej carycynsko-borisoglebska). *Golos* podaje pogłoskę, że na posiedzeniu komitetu ministrów 10 czerwca, budowa kolei carycynsko-borysoglebskiej powierzona została „kompanji ziemskiej kolei grazieborysoglebskiej." Kompanja ta, jak słychać, zamierza przeprowadzić drogę od Borysoglebska do Carycyna długości 390 wiorst, po 60,000 r. za wiorstę.

* (Otwarcie kolei). *Odes. Wiest.* pisze: że otwarcie kolei żelaznej elisawetgrodzko-kremenczugskiej ma nastąpić w dniu imienin Najjaśniejszego Pana, 30 sierpnia. A zatem otwarcie to nastąpi przed upływem terminu zakreślonego kontraktem.

* (Budowa telegrafu). Podług doniesień z Taurysu do gazety *Birż. Wied.*, nowa linja telegraficzna (kompanji indyjsko-europejskiej) między granicą ruską a Teheranem, będzie gotowa w końcu lipca.

* (Regaty). *Gon. Urzęd.* pisze: Regaty jakie miały miejsce zeszłej niedzieli na jeziorze carsko-sielskim, z wyjątkiem oddziału żaglowego, udały się jak najlepiej, i tak ze względu różnokształtności statków jako też piękności pozycji, należą niewątpliwie do liczby najciekawszych widowisk tego rodzaju, jakie kiedykolwiek zdarzyły się dla mieszkańców Petersburga i jego okolic.

* (Pokłady grafitu). Podług gazety *St. Peters. Wied.*, 24 marca komisarz zajsanski doniósł naczelnikowi obwodu, że naprzeciwko Kostiube nad rzeką Irtyszem, we włości ergenegtynskiej i w Airgizynie, na górze Dżyltau, odkryto pokłady grafitu wybornego gatunku.

* (Wystawa przemysłowa). *Golos* podaje następujące szczegóły o mającej urządzić się w Petersburgu wystawie przemysłowej: Projekt urządzenia tej wystawy został obecnie zatwierdzony, i budowa gmachu na wzór pałacu kryształowego w Londynie, lecz w mniejszych rozmiarach, powierzona została budowniczemu komisji budowniczej ministerstwa Dworu Cesarskiego, Fontano. Na budowę gmachu wyasygnowano podług anszlagu 170,000 rsr. W chwili obecnej pracuje już około wzniesienia tego gmachu 400 blizko ludzi; liczba robotników zostanie wkrótce znacznie zwiększona, albowiem wszystkie roboty zewnętrzne około gmachu mają być ukończone co do robót głównych do 1-go września r. b., a co do robót szczegółowych do 1-go maja roku przyszłego. Objętość wewnętrzna gmachu projektowanego ma wynosić 2,400 sążni kwadratowych powierzchni, dach gmachu ma być szklanny na filarach mających szerokości 36 sążni kwadratowych i długości 70 sążni. Oprócz tego wystawa zajmować będzie dwa wielkie dziedzińce, położone obok projektowanego gmachu; w dziedzińcach tych umieszczone będą maszyny fabryczne wiekich rozmiarów.

* (Stan zasiewów). *Goniec Urzęd.* pisze: W gubernji wileńskiej, przy sprzyjającej pogodzie zeszłej jesieni, pola obsiane zostały w właściwym czasie i w takiej ilości jak w roku zeszłym. Obecny stan zasiewów ozimych, z powodu nastałej w końcu marca r. b. ciepłej pogody i deszczów w maju, które sprzyjały wzrostowi zboża, podaje nadzieję dobrego urodzaju, jeżeli dalsza pogoda sprzyjać będzie wzrostowi i zbiorom zboża.

* (Zakaz). *St. Pet. Wied.* piszą: Zakomunikowaliśmy czytelnikom naszym podaną przez *Mosk. Wied.* wiadomość, że wydane za granicą przez byłego profesora uniwersytetu dorpackiego Schyrrena, dziełko pod tytułem: „Odpowiedź liflandzka" (Livländische Antwort), wyszło na widok publiczny. Obecnie otrzymaliśmy wiadomość, że pomienione dzieło zakazane zostało przez tutejszą cenzurę i że rząd wydnł rozporządzenie zabraniające sprzedaż takowego.

KORESPONDENCJE DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Paryż, 23 czerwca.

Sprawa wywołana rozruchami i świętowaniem robotników w okolicach Saint-Etienne, nie zostanie jeszcze tak prędko załatwioną, albowiem rachować się należy z namiętnościami politycznemi i z duchem stronniczym. Wojska przymuszone były dać ognia do wichrzycieli, albowiem zostały atakowane; członkowie rady municypalnej pomienionego miasta, wzdychając do popularności źle zasłużonej i chcąc zyskać oklaski ze strony nierozsądnego motłochu, dopominają się o odwołanie pułku stojącego załogą w departamencie i głoszą, jakoby żołnierze zrobili użytek z broni bez potrzeby i bez prowokacji. Ponieważ bezwstyd staje się z każdym dniem większy, przeto przyjść może nareszcie do tego, iż poważą się powiedzieć, że ci waleczni żołnierze wyzywali sami robotników.

Cesarz znajduje się obecnie w obozie w Chalons; mowy jego nie przechodzą po za sferę poufności; oddziaływają one na giełdę, lecz dzienniki nie ogłaszają ich. Tymczasem, czy wiecie, który wydział administracji wojskowej prowadzi w dalszym ciągu swe roboty z jak największą czynnością? Jest to mianowicie wydział marynarki.

Powiadają, że posiedzenie ciała prawodawczego z 28-go b. m. będzie bardzo burzliwe; spodziewać się atoli należy, że jest to pogłoska fałszywa.

Panuje u nas przez cały czerwiec jak najbrzydszy czas; zimno jest tu i deszcz pada prawie nieustannie, podczas zaś deszczu, paryżanie nie wychodzą z domu. Nie ma więc przeto czego się obawiać.

Biedna prasa! Jest ona bardzo nieszczęśliwa, zwłaszcza we Francji. Oto spis dzienników, które ścigane są sądownie od 15-go b. m., co przerazi nie jednego z autorów: w Paryżu: *Rappel* (zwinięty), *Gaulois* (będący w drodze do zwinięcia), *Siècle*, *Opinion nationale*, *Electeur libre*, *Correspondance générale de Paris* (3 miesiące więzienia i 500 fr. kary pieniężnej). Na prowincji: *Progrès du Nord*, *L'Ordre* (w Arras), *Journal de Roubaix*, *Progrès de Rouen*, *Suffrage universel* (w Caën), *Progrès du Calvados*, *Liberté électorale* (w Beauvais), *Journal de la Meurthe*, *de la Sarthe*, *Messager du Centre*, *Liberté du midi*, *L'Emancipation*, *Indépendent des Pyrennées*, *Gironde*, *Contribuable*, *Liberté du centre*, *Eclaireur* (w St. Etienne), *Impartial dauphinois*, *Indépendant de la Drôme*, *Peuple* (w Marsylji), *Phare* (w Nicei), *Messager du Sud-Oeust*, *Courrier agenais*, *Avand-garde*, *Loire* (w St. Etienne), *Vengeur*. Lecz dość na tem. Zaprawdę, można sobie obrzydzić powołanie dziennikarza francuskiego.

Ksiądz Jełowicki odpowie wkrótce energicznie na niecne pisemko ogłoszone przez księży z emigracji polskiej. Wszyscy księża zakonu Zmartwychwstańców są oburzeni i zamierzają ogłosić broszurę, która wyprowadzi na jaw niektóre fakta całkiem dotąd nieznane i dotyczące księży zdrożnych, którzy chcą być sędziami Zmartwychwstańców. X.

Gdańsk, 26 czerwca.

Pogoda ciągle dźdżysta i chłodna. Wiatr północno-zachodni.

W Anglji tranzakcje zbożowe, szczególniej w początku tygodnia były ożywione. Pszenicę krajową płacono o 2 do 3 szylingów na kwarterze drożej, jak w zeszłym tygodniu, a towar zagraniczny, pomimo bardzo znacznych dowozów z Ameryki, doznał równego podwyższenia w cenie. Jęczmień o $\frac{1}{2}$ do 1 szylinga, a groch o 1 do 2 szylingów był droższy. Dźdżysta i prawie zimowa pogoda wstrzymuje rozwój ziarna, a przyszłe żniwo daleko mniej obiecujące, jak początkowo rokowano. Od kilku dni pogoda nieco pomyślniejsza, przeto w końcu tygodnia ceny się zachwiały.

We Francji dowozy małe, a zapasy śpichrzowe się zmniejszają. Ceny pszenicy na większej części placów podniosły się przeto o 50 do 60 centimów na hektolitrze, a na niektórych placach nawet o frank 1—do 1 fr. 20 cent. Żyto w sprzedaży miejscowej żądane i o 30 centimów na hektolitrze droższe, na odstawę jesienną nie ma sprzedających. Deszcz, silne a częste burze i rdza, także tutaj nadzieję na rychłe i bogate żniwo znacznie zmniejszyły.

Na naszym placu w pierwszych kilku dniach ceny wszystkich gatunków pszenicy, podniosły się gwałtownie tak, że we środę płacono o 20 do 25 guldenów więcej za łaszt, jak zeszłej soboty. Od czwartku wprawdzie pokup był mniej ożywiony i ceny o 5 do 10 guldenów się cofnęły, lecz już w piątek znów o 5 do 7$\frac{1}{2}$ guldenów się podniosły tak, że dziś wszystkie gatunki pszenicy o 25 guldenów droższe, jak zeszłej soboty. Żyto o 40 guldenów, groch o 20, a jęczmień o 10 guldenów w cenie się podniósł.

W przeciągu tygodnia sprzedano pszenicy łasztów 1,300, żyta 160, jęczmienia 20, owsa 5, grochu 100. Płacono za korzec wagi polskiej pszenicy białej funtów 241 — 250 od złp. 50 gr. 14 do złp. 52 gr. 8; pszenicy wysoko-pstrej funt. 243 — 254 od złp. 50 gr. 28 do 53 gr. 7; pszenicy jasno-pstrej funt. 245 — 253 od złp. 49 gr. 10 do 50 gr. 28; pszenicy ordynaryjnej funt. 235 — 250 od złp. 44 gr. 27 do 48 gr. 22; żyta funt. 231—245 od złp. 44 gr. 1 do 45 gr. 11; jęczmienia od złp. 28 gr. 21 do złp. 30; owsa od złp. 19 gr. 29 do złp. 21 gr. 2; grochu od złp. 37 gr. 1 do 38 gr. 28.

Kursa zamian: Hamburg 151$\frac{3}{4}$. Londyn 6.24$\frac{3}{8}$. Paryż 81$\frac{5}{12}$. Amsterdam 142. Warszawa 77$\frac{3}{4}$.

Aleksander Makowski i Sp.

* (Unja). Z powodu powziętego przez polaków galicyjsko-poznańskich zamiaru obchodzenia w tym roku trzechsetletniej rocznicy unji lubelskiej, korespondent *Słowa* z Galicji wschodniej pisze między innemi: „Zdaje się, że sami polacy niezbyt wierzą w trwałość pokoju pomiędzy nimi a naszą narodowością; nie nakreślili oni programu, ani nie postawili tych warunków układów, na zasadzie których pokój podczas obchodu rocznicy unji lubelskiej mógłby utrwalić się pomiędzy dwoma narodowościami wiodącemi spór; gdzie ma być zawarty pokój, tam trzeba postawić jego warunki. Ponieważ Polonja tego nie uczyniła, przeto my to zrobimy, i jakkolwiek pomiędzy naszymi galicjanami ruskimi nie ma wielkich dyplomatów, pomimo to zgadzamy się wszyscy na cztery następujące punkta: 1) Polska powinna zrzec się na zawsze marzeń o dawnych granicach i poprzestać na swoich granicach naturalnych. 2) Powinna ona okazać w czynach pojednanie z nieszczęśliwymi bulgarami, serbami i innymi słowianami, dla których okazywała zawsze niechęć. 3) Ponieważ Ruś galicyjska nie jest niczem innem, jak tylko niewielkim konarem wielkiego drzewa ruskiego, przeto i ona nie może wchodzić w takie układy, któreby nie zostały uznane przez całą Ruś; Polska przeto powinna złożyć nieulegające zaprzeczeniu dowody, że chce się pojednać z Rusią i żyć z nią w spokoju. Do takich dowodów przywiązujemy szczególne znaczenie. Życzymy sobie wprawdzie szczerze zjednoczenia wszystkich słowian, lecz wiemy, że nie można wiele liczyć na polaków, którzy zrobili rozbrat z ideą słowiańską przez dążność do hegemonji i przez swój rozległy kosmopolityzm, ani też na czechów, którzy przyswoili sobie zanadto germanizm; lecz, jeżeli zajdzie tego potrzeba, to wypadnie obejść się bez tych dwóch czynników, albowiem Ruś, łącznie z innemi ludami słowiańskiemi, które nie mogą jej opuścić, będzie reprezentować zaszczytnie słowiaństwo; przeto bez zgodzenia się reszty Rusi, nie moglibyśmy wchodzić z nikim w układy i umowy, ażeby przez dążności separatystyczne nie zaszkodzić słowiaństwu, albowiem Polska nie może mówić o pojednaniu z rusinami galicyjskimi dopóty, dopóki nie pojedna się z całą Rusią; 4) Oprócz tych trzech punktów, Polonja powinna zrobić nam małe ustępstwo, mianowicie, postawić Galicję w możności podzielenia jej na dwie części, ruską i polską. Jeżeli Polonja chce przysposobić się do szczerego z nami pojednania, w takim razie radzimy jej, ażeby zaniechała swe roszczenia i nie oddawała się marzeniom „od morza do morza." Niech polacy dowiodą wielu swemi czynami sympatji dla słowian i rusinów, a wówczas przedstawi się sposobność do pojednania dwóch plemion pokrewnych."

* (Teatr niemiecki we Lwowie). *Warsz. Dniew.* pisze: „Galicyjsko-polska publiczność, i jej wyrażenie, prasa miejscowa, w wysokim stopniu w ostatnim czasie zajmowały się kwestją teatru lwowskiego, nadając temu prywatnemu przedmiotowi znaczenie publiczne. Chodzi o to, że we Lwowie od dawna istnieje teatr z trupą niemiecką, zbudowany i utrzymywany z funduszów, darowanych miastu przez hrabiego Skarbka. Teraz, kiedy Galicja otrzymała cień autonomji, lwowska rada miejska wniosła do ministerstwa prośbę o zniesienie teatru niemieckiego i zastąpienie go przez polski. Lecz ministerstwo udzieliło odmowę wymotywowaną tem, że petycja rady oparta jest na nieprawnych żądaniach. Tak wysoko ceni rząd austrjacki interesa panującego narodu niemieckiego w prowincji galicyjskiej! Wprawdzie, w odmowie ministerjalnej zrobione jest na korzyść polaków nie małe ustępstwo, dopuszczające równouprawnienie polskiego teatru z niemieckim w warunku, aby pewna część procentów i kapitału Skarbka, używana była na podtrzymanie tego ostatniego; niemniej polska opinja publiczna, upatrując w istnieniu teatru niemieckiego we Lwowie, ważne narzędzie germanizacji, utrudniające swobodny rozwój ducha polskiego i polskich idei, jawnie i głośno wynurza swe niezadowolnienie, dochodzące w miejscowej prasie do rozmiarów najzjadliwszej kłótni. Organa polskie powiadają, że rząd podtrzymuje teatr niemiecki dla kilku przedstawicieli stanu wojskowego, a na polski nie daje ani grosza... Jednakże w sprawie tej zapomniana jest trzecia strona, — przeważnie rusińska ludność w wschodniej Galicji. Jeżeli ma być dawana zapomoga, to nie można odmówić jej i teatrowi rusińskiemu, który własnemi siłami, jako tako utrzymuje się w Przemyślu."

* (Kongres międzynarodowy). *Nowoje Wremja* donosi, że w lipcu odbędzie się w Zürichu kongres międzynarodowy członków rozmaitych towarzystw opieki nad zwierzętami. Reprezentantem

ruskim na tym kongresie będzie pułkownik od inżenierji M. J. Mussard, który pełnił już także obowiązki w r. 1866 w Paryżu.

Austria i Ziemie słowiańskie.

* (Konwencja wrześniowa). *La Fr.* z d. 27 czerwca pisze: Czytamy w korespondencji wiedeńskiej umieszczonej w *Liberté* co następuje: „Sfery dyplomatyczne w Wiedniu zajmują się obecnie wiadomością, która gdyby miała się potwierdzić, sprawiłaby słuszne wrażenie. Według tej wiadomości, pochodzącej, jak zapewniają, z wiarogodnego źródła, zawartym być miał świeżo pomiędzy cesarzem Napoleonem, a królem Wiktorem Emanuelem traktat unieważniający zupełnie konwencję wrześniową. Przez ten traktat Francja zapewniałaby Włochom w sposób stanowczy ustąpienie Rzymu, a za to gabinet florencki miał zobowiązać się z swojej strony do przestrzegania przyjacielskiej neutralności w razie wybuchu wojny." Ci którzy oddawna spodziewają się wybuchu wojny pomiędzy Francją i Prusami, a liczba takich jest wielka, uważają tę wiadomość za blizkie urzeczywistnienie swych obaw lub też nadziei, i naturalnie wieści podobne są dla nich ponętnemi. Możemy zapewnić, że sfery wiedeńskie tworzą z własnej wyobraźni podobne wieści.

* (Węgierska izba deputowanych.—Delegacje). *Wiedeń, 26 czerwca.* Nie miłe wydarzenie miało miejsce onegdaj na posiedzeniu węgierskiej izby deputowanych. Na posiedzeniu tem toczyły się w dalszym ciągu rozprawy ogólne w przedmiocie projektów złożonych przez ministra sprawiedliwości, przyczem deputowany opozycyiny Iranyi zaszedł tak daleko w swych zarzutach przeciw tym prejektom, że oświadczył, iż o zależności sędziów mianowanych przez rząd daje jasne wyobrażenie los, jakiego doznał jego poprzednik w redakcji gazety *Magyar Ujsag.* Ministrowie przyczynili się do tego, że wydany został na Böszörmenyi'ego wyrok nielegalny, którego skutki spowodowały zgon ofiary samowoli ministrów. Straszna wrzawa była odpowiedzią na to ciężkie oskarżenie, wystósowane przez p. Iranyi'ego przeciw ministrom, i wzburzenie powszechne wzrosło do takiego stopnia, że prezes, po wezwaniu Iranyi'ego do porządku, musiał zamknąć posiedzenie. Na początku wczorajszego posiedzenia zabrał głos minister sprawiedliwości, który oświadczył, że w wezwaniu do porządku przez prezesa nie może upatrywać dostatecznej satysfakcji. Oskarżono go o mord, i nawet o mord połączony z torturą; jest to napaść na jego honor, której nie spodziewał się on przy obejmowaniu swych obowiązków, wszystko bowiem poświęci on chętnie dla ojczyzny, z wyjątkiem honoru. Nie wie on, co izba postanowi w swej roztropności, lecz czuje, że nie może zajmować swego stanowiska ani jako minister, ani jako deputowany, dopóki nie otrzyma satysfakcji. Godność kraju i izby nie pozwala na to, ażeby na krześle ministerjalnem lub wśród deputowanych zasiadał człowiek, na którego opinja publiczna wskazuje jako na mordercę. Po ukończeniu swej mowy, minister opuścił salę posiedzeń, wśród głośnych okrzyków „Eljen". Rozprawy, które wszczęły się następnie, były nadzwyczaj burzliwe. P. Vigiljusz Szilagyi, który należy sam do liczby pierwszorzędnych członków opozycji i który był jednym z najpoufniejszych przyjaciół Böszörmenyi'ego, opowiedział dokładnie izbie o gotowości, z jaką mianowicie minister sprawiedliwości chciał użyć losowi zmarłego redaktora; lecz p. Böszörmenyi oświadczał stale, że nie przyjmie żadnej łaski. Mówca zauważył, że p. Iranyi'emu muszą być znane te fakta, i z tego powodu może on jedynie oświadczyć, że oskarżenie wystósowane przez p. Iranyi'ego przeciw ministrowi sprawiedliwości, jest jak największą niesłusznością. Po tej mowie nastąpiły znowu demonstracyjne okrzyki „Eljen", i wrzawa ustała nieco wówczas dopiero, gdy Deak zabrał głos. Ten przewódca stronnictwa oświadczył, że nie mówiąc już o obrazie skierowanej przeciw ministrowi, już sama ta okoliczność, że godność izby została obrażoną i że wystósowane zostało przeciw ministrowi oskarżenie w formie nielegalnej, powinna zniewolić izbę do udzielenia ze swej strony nagany. Po ponownych, bardzo ożywionych rozprawach, przystąpiono nareszcie do głosowania imiennego nad wnioskiem Deaka, który przyjęty został 203 głosami, pomiędzy któremi było 5 opozycyjnych. Członkowie lewicy powstrzymali się od głosowania. W ten sposób załatwione zostało to niemiłe wydarzenie; lecz okazuje się ztąd, że rozdwojenie pomiędzy stronnictwami w węgierskiej izbie deputowanych wzrasta z każdym dniem, tak iż wątpliwem jest, ażeby izba załatwiła się do 11-go lipca z reformą sądownictwa, wiadomo bowiem, że delegacje zwołane zostały stanowczo na dzień pomieniony.—W przedmiocie projektów i dokumentów, które mają być zakomunikowane delegacjom, gazety podały niektóre błędne szczegóły; zapewniają mianowicie ze strony kompetentnej, że niektóre pisma podają błędne szczegóły co do dokumentów, które wejdą do składu księgi czerwonej. Za to autentycznym ma być artykuł ogłoszony w *Wehrzeitung* w przedmiocie budżetu ogólno-państwowego ministerstwa wojny na rok 1870. Budżet zwyczajny tego wydziału ma wynosić 74,896,000 guldenów, czyli o 2,736,000 guldenów więcej niż w poprzednim roku, budżet zaś nadzwyczajny obliczony został na 4,761,000 guldenów. Panuje przekonanie, że minister wojny Kuhn dozna trudności w przeprowadzeniu w delegacjach sum tak niespodziewanie wysokich. (*Nordd. A. Z.*).

* (Sprawy galicyjskie). Lwowskie *Słowo* w artykule wstępnym w N° 46-ym pisze pomiędzy innemi: „Z korespondencji z Rzymu *Czasu* dowiedzieliśmy się, że w wiekuistem mieście mocno zajmują się wyborem dla nas nowego metropolity, któryby dokończył sprawę rozpoczętą przez zmarłego Spirydjona, co do wzmocnienia unji rzymskiej pomiędzy nami. Korespondent powiada, że z powodu zbliżającego się soboru, kwestja unji stała się przedmiotem szczególnego badania i w ogóle liczy on na ważne zmiany w dyscyplinie wschodniego kościoła. Jak się zdaje, przedmiot narad (według korespondenta) stanowią ścisłe instrukcje dla seminarjów i stopniowe wprowadzenie bezżenności w duchowieństwie." W tymże numerze *Słowa* piszą: „Feldmarszałek-porucznik Saint-Quentin, były dowódca wojsk we Lwowie, wziął dymisję i przeniósł się na mieszkanie do Wiednia. Na miejsce jego pierwotnie był wyznaczony jenerał Gablenz, lecz jak donoszą w dziennikach, będzie on dowódcą w Węgrzech, a do Lwowa przybędzie feldmarszałek-porucznik hrabia Neuperg z Prezburga."

* (Patrjotyzm czechów), jak pisze *Słowo*, bardzo świetnie uwydatnił się w sprawie budowy teatru narodowego czeskiego w Pradze, na rzecz którego wpłynęło dobrowolnych ofiar 249,504 złr. Dyrekcja teatralna w Pradze, przedstawiając sprawozdanie co do tej sumy, wspomina z wdzięcznością o 1,000 rsr. ofiarowanych przez słowiański komitet dobroczynności, w kształcie premium za najlepszą dramę z historji słowiańskiej, która ma być przedstawiona przy otwarciu teatru czeskiego. Z powodu tego premium, członek dyrekcji teatralnej p. Sladkowski, wypowiedział w imieniu dyrekcji, w tych dniach, co następuje: „Nasi ruscy bracia, okazując przez ten wspaniałomyślny dar swą wzajemną miłość, wskazali nam zarazem drogę, jakim sposobem nasz naród będzie mógł wznieść sobie najlepszy pomnik. Teatr trzeba otworzyć jak należy, a dla tego potrzebne są nowe, oryginalne utwory dramatyczne, godne narodu. Dla osiągnięcia tego celu, komitet specjalny zaproponował wyznaczenie następujących premjów: 1) za najlepszą dramę z historji słowiańskiej 1,000 rsr.; za drugą dramę, procenta zebrane do tego czasu od tychże 1,000 rsr.; 2) 1,000 złr. za najlepszą komedję; 3) 1,000 złr. za najlepszą operę *serio*; 4) 1,000 złr. za operę komiczną; 5) za libretto do dwóch oper po 300 rsr. Termin składania utworów naznaczony jest na 1-y czerwca 1872 r."

* (Hrabia Choryński), skazany na 20 lat ciężkich robót za zabójstwo swej żony, i uznany następnie za obłąkanego, odesłany został do szpitala a kuratorem i rządcą jego majątku wyznaczony został jego ojciec, hrabia Choryński.

Prusy i Niemcy

* (Sobór powszechny). *Neue Preussische Zeitung* utrzymuje znowu, że rząd pruski pragnąłby porozumienia pomiędzy sobą państw niemieckich co do postawy, jaką przybrać mają na soborze powszechnym. Nie ma jeszcze jednak nic stanowczego, w jakim charakterze zamierzają w nim wystąpić różne rządy Niemiec. Czy zechcą one lub czy będą mogły zakazać biskupom udać się na sobór? Czy też ograniczą się tylko na zaprotestowaniu przeciwko wszelkiemu mięszaniu się soboru w kwestje społeczne lub polityczne? Z Berlina donoszą do *Ajencji Havas*, że pod tym względem prowadzą się ciągłe układy, ale pomiędzy księciem Hohenlohe a hr. Bismarckiem nie przyszło jeszcze do żadnego stanowczego porozumienia. Co się tyczy gabinetu wiedeńskiego, ten w depeszy przesłanej hr. Ingelheim w Monachjum i komunikowanej w rodzaju okólnika wszystkim reprezentantom austro-węgierskim za granicą, zawiadomił, iż ma zamiar utrzymać się na stanowisku zupełnego dla siebie zastrzeżenia względem soboru. Hr. Beust dla usprawiedliwienia tej wstrzemięźliwości, opierać się ma na charakterze problematycznym i niepewnym kwestji, jakie przedstawione będą soborowi katolickiemu. (*La Fr.*)

* (Flota niemiecka). *Spectator* znajduje, że flota wojenna stanowi wśród wszelkich okoliczności naglącą dla Niemiec potrzebę, jeżeli nie chcą one, ażeby ich handel stał się ofiarą złych chęci którego z małych państw. Oprócz tego Niemcy mają słuszną dążność do zakładania kolonij. Niemcy posyłają w świat daleko więcej wychodźców, niż Anglja, plemię zaś niemieckie jest po plemieniu angielskiem najzdolniejsze do zaprowadzenia na obczyźnie nowej organizacji. Anglja powinna życzyć Niemcom powodzenia w tym względzie. Zresztą Niemcy potrzebują koniecznie mieć w Europie flotę, jeżeli nie chcą, ażeby Gdańsk został zbombardowany, lub Hamburg zdobyty, albo też ażeby odcięty im został przystęp do mórz czarnego i adrjatyckiego. Zamiast dążenia do urojenia, Hohenzollerny dążą ze zwykłą im energją do celu, który należy do liczby warunków bezpieczeństwa i rozwoju Niemiec. Dalej *Spectator* powtarza myśl powiedzianą przez *Daily News'a*, że przy pomocy marynarki, Niemcy nie tylko że zdołają zapewnić skuteczną opiekę dla swych własnych interesów, lecz także będą mogły stać się sprzymierzeńcem bardzo pożądanym dla każdego innego mocarstwa morskiego. (*Nordd. A. Z.*)

Francja.

* (Zmiany dyplomatyczne). *La Fr.* z d. 27 czerwca pisze: Niektóre dzienniki donoszą ciągle, że wkrotce nastąpią ważne zmiany dyplomatyczne. Możemy według naszych wiadomości zapewnić, że nie ma wcale mowy o podobnych zmianach. Gdyby jakie zmiany miały nastąpić, to nie miałyby takiej rozciągłości jak mówią.

* (Kwestja franko-belgicka). Dziennik *Patrie* pisze pod datą 28-go czerwca: Wiadomości, które podaliśmy o stanie kwestji belgickiej, potwierdziły się dziś w zupełności. Komisja międzynarodowa nie zmieniła kierunku swych prac, lecz nie zdoła jeszcze dojść do porozumienia co do dwóch głównych punktów narad. Wkrótce odbędzie ona nowe posiedzenie. Spodziewane są w Brukseli instrukcje dla komisarzy belgickich. Jest nadzieja, że pozwolą one na osiągnięcie porozumienia.

Belgja.

* (Zaprzeczenie). *Bruksella, 27 czerwca. Echo du Parlament* gani wczorajszy artykuł *Indépendance belge.* Zaprzecza on pogłosce, jakoby p. Vandersweep, po przybyciu swojem do Brukselli, udał się natychmiast do pałacu królewskiego. Zaprzecza on również, jakoby odbyć się miało kilka narad ministerjalnych. *Echo* wzywa publiczność, ażeby nie wierzyła pogłoskom, dotyczącym obrad komisji franko-belgickiej. W końcu powiada ten dziennik, że układy odbywają się w duchu jak najbardziej pojednawczym. (*La Fr.*)

Turcja i ziemie słowiańskie.

* (Rozwiązanie senatu rumuńskiego). Sprawa wcale niepochlebna dla powagi reprezentacji parlamentarnej, spowodowała rozwiązanie senatu rumuńskiego. Dziennik *Public* podaje w tym względzie następujące szczegóły: Jeden z dwóch wice-prezesów senatu, p. Rosetti, stronnik p. Bratiano, obwiniony został o to, że z liczby pieniędzy, danych mu na urządzenie nowego lokalu dla posiedzeń senatu, użył 20 do 25,000 franków na inny cel. Komisja wyznaczona w tej sprawie znalazła, że obwinienie to nie jest całkiem bezzasadne, i z tego powodu wnosiła za wyłączeniem p. Rosettego z senatu. Lecz większość senatu, która chciała ocalić p. Rosettego, oświadczyła, że komisja pomieniona postąpiła w sposób nielegalny. Skutkiem tego znaczna część członków mniejszości, która przekonana była o winie oskarżonego, opuściła salę posiedzeń. Dla uniknienia dalszych zajść, książę Karol rozwiązał senat. (*Nordd. A. Z.*).

Hiszpanja.

* (Abdykacja królowej Izabelli). Jeden z dzienników wieczornych donosi, że królowa Izabella abdykowała na korzyść księcia Asturji, i że abdykacja ta jest już faktem spełnionym, który wszakże podany zostanie dopiero za kilka dni do publicznej wiadomości. (*La Fr.*)

Ameryka.

* (Wznowienie stosunków dyplomatycznych). Z Rio-Janeiro donoszą pod datą 29-go maja, że stosunki dyplomatyczne pomiędzy Brazylją i Stanami Zjednoczonemi, zostały wszczęte na nowo, na skutek pośrednictwa posła angielskiego. Zdaje się przeto, że zerwanie pochodziło rzeczywiście z powodów mniejszej wagi, nie zaś z bardziej

stanowczego jakoby stawania Stanów Zjednoczonych po stronie Paragwaju. Paragwaj przeto pozostawiony jest w wojnie z Brazylją swym własnym siłom. (*Nordd. A. Z.*).

* (Wojna brazylijsko-paragwajska). Ostatnie wiadomości, otrzymane w Paryżu z obozu samego marszałka Lopez'a i datowane 3-go maja, obejmują ciekawe szczegóły. Marszałek Lopez znajdował się w Ascurra, w Kordyljerach, łańcuchu gór, zaledwie przeciętych kilkoma wąwozami, bardzo trudnemi do przebycia. Armja paragwajska, która została całkiem zreorganizowaną, wynosi od 15 do 16,000 ludzi, nie licząc w to rozmaitych oddziałów wojsk znajdujących się w innych punktach kraju. Pozycje w Ascurra są silne i prawie nieprzystępne. Wiedziano już w obozie Lopez'a o przybyciu hrabiego d'Eu do armji sprzymierzonej. Wiadomość ta dodała jeszcze więcej energji żołnierzom paragwajskim, którzy mają mocne postanowienie bronienia sprawy narodowej. Poseł Stanów Zjednoczonych, jenerał Mac-Mahon, rezyduje w Piribebuy, stolicy tymczasowej Paragwaju. Cieszy się on zupełnem zdrowiem i ma po swojej stronie szacunek i sympatje ludu i rządu paragwajskiego. I nie może być inaczej, naród bowiem paragwajski wdzięczny jest wielkiej rzeczypospolitej za to, że zrozumiała słuszność jego sprawy, która jest zarazem sprawą wszystkich rzeczypospolitych Ameryki. Cesarstwo w którem panuje niewolnictwo, prowadząc wojnę z Paragwajem, wyzywa do walki całą Amerykę, jest to bowiem prawdziwa wojna o panowanie służebnicze. Postawa teraźniejsza Stanów Zjednoczonych powinna dać do myślenia Brazylji. Ta ostatnia zapomni zapewne o miłości własnej, byle przywrócić w zupełności stosunki dyplomatyczne ze Stanami Zjednoczonemi, jak o tem donoszono kilka dni temu. Zresztą łatwo to zrozumieć, albowiem w razie zajścia, byłoby to już walka nie z takim krajem jak Paragwaj, który nie posiada statków pancernych. Brazylja wie o tem bardzo dobrze, nie ma przeto nic w tem dziwnego, że usiłuje ona, za pośrednictwem posła angielskiego w Rio-Janeiro, przywrócić stosunki dyplomatyczne, które pan Webb, poseł Stanów Zjednoczonych, uznał za stosowne zerwać pomiędzy swoim krajem i cesarstwem brazylijskiem. (*La Patr.*).

* (Wychodztwo). Liczba wychodźców z Europy, przybywających do Stanów Zjednoczonych, doszła w tym roku do największej wysokości. Podług raportu urzędowego, do samego Nowego-Jorku przybyło od 1-go stycznia r. b. dotąd 106,748 wychodźców. W roku zeszłym przybyło tamże, w tymże przeciągu czasu, tylko 81,778 wychodźców. Służy to za dowód zaufania, jakie obecne położenie rzeczy w Stanach Zjednoczonych budzi zagranicą. (*Nordd. A. Z.*).

O podatkach stałych od nieruchomości w kraju nadwiślańskim.

(Artykuł wzięty z *Gońca Urzędowego*).

II. O przekształceniu stałych podatków od nieruchomości w Królestwie Polskiem, dokonanem w 1864—1869 roku.

Dalszy ciąg (*)

Dalej w stopniowaniu pod względem podatku gruntowego stoi grupa z 25 powiatów (od $15^3/_{10}$ do $10^5/_{10}$ kop.) Do tej grupy należą głównie powiaty leżące na prawym brzegu Wisły, w miejscowości zawierającej grunta małourodzajne, i cierpiącej z powodu braku dobrych komunikacji. Takowe są: 3 powiaty (chołmski, krasnostawski i lubartowski) w gubernji lubelskiej, 6 powiatów (garwoliński, bielski, łukowski, siedlecki, węgrowski i konstantynowski) w siedleckiej, 5 powiatów (ostrołęcki, ostrowski, mazowiecki, makowski i łomżyński) w łomżyńskiej, 1 powiat (augustowski) w suwalskiej i 2 powiaty (mławski i sierpecki) w płockiej. W wspomnionych powiatach na milę kwadratową przypada od 1,448 do 2,449 głów. Do tej grupy należy zaliczyć powiaty leżące po lewej stronie Wisły, lecz uważane za gorsze w części z powodu nieurodzajności gruntu, w części z powodu braku dogodnych komunikacij, a mianowiaie: jeden powiat (radymiński) w gubernji warszawskiej, 3 powiaty (kielecki, olkuski i włoszczowski) w kieleckiej, 2 powiaty (bendiński i łaski) w petrokowskiej i 2 powiaty (kozienicki i opoczeński) w radomskiej. W tych powiatach liczy się na jedną milę kwadratową od 1,710 do 3,422 głów. Dość skupiona ludność znajduje się w powiatach olkuskim i bendińskim. Cena jednej włóki w tych powiatach wynosi od 458 do 585 rsr.

Nakoniec najniższe miejsce pod względem podatku gruntowego (od 11 do $14^8/_{10}$ kop. z morga) zajmują w miejscowości po prawej stronie Wisły: 3 powiaty (biełgorajski, janowski i zamostski) w gubernji lubelskiej, 2 powiaty (włodawski i radyński) w siedleckiej i jeden (sejneński) w suwałkskiej. Miejscowość tych powiatów składa się z piaszczystych lub bagnistych przestrzeni, mało urodzajnych. Do tej grupy należy jeden z najuboższych powiatów (koński) w gubernji radomskiej, leżący w miejscowości górzystej z nędznym gruntem. W tych powiatach na jedną milę kwadratową przypada od 1,450 do 2,341 głów. Cena jednej włóki w wymienionych powiatach wynosi od 330 do 445 rsr.

Z wyżej powiedzianego okazuje się, że rozkład „dworskiego podatku gruntowego" na powiaty, dokonany został dość równomiernie, stosownie do środków różnych miejscowości, i pod tym względem *znacznie przewyższa dawne rozkłady*. Lecz rozkład podatku gruntowego pomiędzy pojedyncze dobra w powiatach, przedstawia pewne wady. Z powiedzianego wyżej okazuje się, że do ułożenia taryfy zasadniczego podatku gruntowego, za główną podstawę przyjęty był dochód z gruntu według instrukcji do oczynszowania gruntów rządowych ułożonej po 1820 r., kiedy gospodarstwo wiejskie kraju nadwiślańskiego i drogi komunikacji od których zależą ceny produktów rolnych, były inne niż teraz. Natenczas dochód z ziemi uwarunkowywał się wyłącznie przez naturalne własności gruntu, kiedy tymczasem rolna uprawa doszła tam do znacznego rozwoju; w większej części dóbr obywatelskich wprowadzone tam zostało gospodarstwo płodozmienne. Przy braku natenczas sztucznych dróg komunikacji i przy nieustanowionym jeszcze prządku zarządu po odwiecznych zawichrzeniach, handel zbożowy nie miał regularnego biegu, kiedy tymczasem obecnie w kraju nadwiślańskim istnieje kilka linij kolei żelaznych, łączących go z ważniejszemi rynkami i poprowadzone są drogi bite we wszystkich głównych kierunkach, w skutku czego handel zbożowy otrzymał bieg regularny. Oczywiście, że przy tak wybitnej różnicy warunków ekonomicznych kraju nadwiślańskiego natenczas i teraz, dochód z różnego rodzaju gruntów w wspomnionych epokach nie może być jednakowy. Tak naprzykład nie ulega wątpliwości, że natenczas pola orne źle były uprawiane i przynosiły dochód daleko niższy od dochodu z łąk naturalnych; lecz obecnie, stosunek ten zupełnie się zmienił: dobrze uprawione pola orne zasiewane pszenicą i burakami, dają większy dochód niż łąki. Tym sposobem przy obecnym systemie rozkładu w obłożeniu podjedynczych dóbr zasadniczym podatkiem, spotykają się wypadki nierównomierności 200%, 300% i nawet więcej. Nie było możności zapobiedz tej wadzie, gdyż nie były zebrane niezbędne wiadomości w tym przedmiocie. Tymczasem nalegała ostateczna i nieodwołalna potrzeba nowego rozkładu podatków z dóbr obywatelskich i odkładanie reformy do czasu zebrania tych wiadomości było niedogodne. W skutku tego dla naprawienia wspomnionej wady w rozkładzie podatku zasadniczego pomiędzy dobra, ustanowiony został dodatkowy podatek gruntowy. Przyjęte zostało, że zarząd finansowy będzie go obliczał na powiaty; wewnętrzny zaś rozkład w powiatach pomiędzy pojedyncze dobra, poruczony został miejscowym władzom, przy udziale osób wybranych z łona samych kontrybuentów. Przez taki rozkład podatku dodatkowego, mogą być w znacznym stopniu poprawione wady podatku zasadniczego. W dobrach, w których według uznania władz miejscowych z udziałem osób z pośród kontrybuentów, obliczony jest wysoki podatek zasadniczy, nieodpowiedni produkcyjności gruntów tych dóbr, może być oznaczona niższa norma podatku dodatkowego; przeciwnie w dobrach obłożonych podatkiem zasadniczym w nieznacznym rozmiarze stosownie do środków tych dóbr, podatek dodatkowy może być podwyższony.

Oprócz wspomnionej wady w rozkładzie zasadniczego podatku gruntowego, która usuwa się przez ustanowienie dodatkowego podatku, nie można nie powiedzieć kilku słów o drugiej niedogodności taryfy zasadniczego podatku. Niedogodność tę stanowi znaczna liczba i wielkie rozdrobnienie norm, oznaczonych dla różnych kategorij, na jakie dzielą się grunta. Zestawiając różne normy, przyjęte dla wszystkich 85 powiatów Królestwa Polskiego, okazuje się, że stanowią one 23 grupy; po pomnożeniu tej liczby przez ilość kategorij przyjętych, będzie wszystkich podziałów 115. Zdawałoby się, że nie było szczególnej potrzeby robienia różnicy pomiędzy normami $^2/_{10}$, $^3/_{10}$ kop. i t. p.; ta nieznaczna różnica, gdyby była zniesiona przez zaokrąglenie norm, nie zmieniłaby rozkładu. Tymczasem wielka ilość norm i ich rozdrobnienie muszą utrudnić rachunkowość podatkową, wymagając napróżnego powiększenia pracy i straty czasu.

Podatek łanowy i podymny podatek dworski.

Po uregulowaniu dworskich podatków (ofiary, kontyngensu liwerunkowego, subsidium charitativum, czopowego, od młynów i kanonu z młynów) pozostały podatki łanowy i podymny.

Co do podatku łanowego wyszło postanowienie komitetu urządzającego w Królestwie Polskiem z 17 (29) marca 1866 r. rozciągające działanie Najwyższych ukazów z 19 lutego (2 marca) 1864 r. na właścicieli łanowych, którzy pod względem sposobu życia, należeli do włościan, z obłożeniem ich, w zamian podatku łanowego, podatkiem gruntowym i innemi ustanowionemi dla włościan, przyczem zostali uwolnieni od podatku łanowego. Co się tyczy zaś właścicieli łanowych należących do stanu szlacheckiego, zbierają się o nich wiadomości w celu obłożenia ich podatkami na ogólnych zasadach, a uwolnienia ich następnie od podatku łanowego.

Podatek podymny dworski obecnie pobiera się na zasadzie przepisów z 1858 r. według spisu z 1857 r. Układane są wnioski co do poprawienia rozkładu tego podatku i wprowadzenia nowego spisu domów.

Stałe podatki od nieruchomości włościańskich.

Dnia 15-go grudnia 1888 r. otrzymała Najwyższe zatwierdzenie ustawa o podatku podymnym z osad włościańskich i podatku gruntowym z gruntów włościańskich w 10-u nadwiślańskich gubernjach.

Podatek podymny włościański:

Na podstawie tej ustawy, podatek podymny pozostawiony został przy głównych zasadach ustanowionych dla niego w ustawie z 3 (15) lipca 1858 r., z następującemi zmianami. Podatek ten został nazwany podymnym, bez dołączenia słów „z opłatą szarwarkową." Następnie wszystkie osady włościańskie bez różnicy rządowych i majorackich od innych, obłożone zostały równomiernie podatkiem, w wysokości ustanowionej dla dóbr rządowych (dla 1-ej kategorji—4 rsr., dla 2-ej—2 rsr., i dla 3-ej — 1 rsr.) Oprócz tego osady włościańskie obejmujące przeszło 45 diesiatyn, zaliczone dawniej do dworskiego podatku podymnego, obłożone zostały włościańskim podatkiem podymnym 1-ej kategorji. Obliczanie i pobór podatku podymnego polecono odbywać na zasadzie spisu osad włościańskich ułożonego w 1865 i 1866 r. Za jedność do obłożenia podatkiem podymnym przyjęto wieś; obliczona na nią przez miejscowy zarząd finansowy norma, ma pozostawać niezmienną przez 5 lat.

Naznaczona na każdą wieś suma podatku podymnego, rozkłada się pomiędzy kontrybuentów we wsi, według uznania wiejskiego zgromadzenia; rozkład ten, według uznania zgromadzenia, może być zmieniany corocznie. Przy tym rozkładzie, osady 3-ej kategorji, posiadające mniej niż 3 morgi gruntu ornego, nie mogą być obciążane podatkiem podymnym więcej nad wysokość ustanowioną dla tej kategorji; osady innych kategorij nie mogą być obciążane podatkiem podymnym w rozmiarze przewyższającym bardziej niż dwa razy sumę takowego, przypadającą od osady według ustanowionej normy. Skargi na pogwałcenie przez zgromadzenie wiejskie tych przepisów, mogą być zanoszone tylko w ciągu miesiąca licząc od dnia obwieszczenia rozkładu. Skargi te roztrząsają i rozstrzygają komisarze w pierwszej, a miejscowe komisje do spraw włościańskich w 2-ej instancji.

W następującej tablicy wykazana jest liczba osad według spisów z 1857 r. 1865/6 r.:

	Według spisu z 1857 r.	Według spisu 1865 i 1866 r.	Według nowego spisu więcej niż według dawnego	
1-ej kategorji	—144,404	—209,248 —	64,843	45%
2-ej „	—166,837	—190,323 —	23,486	14%
3-ej „	— 60,614	—114,542 —	53,928	89%
Razem	371,858	—514,113 —	142,257	37%

Tym sposobem podatek podymny włościański, który według poprzedniego rozkładu wynosił 844,502 rsr., według nowego wynosi 1,332,180 rsr., więcej niż przedtem o 487,678 rsr. Z tej liczby 360,272 rsr., przypada z 142,257 nowych osad włościańskich, wprowadzonych do spisu z 1865/6 r.; 127,406 rsr. zaś utworzyło się z podwyższenia norm podatkowych od osad w dobrach prywatnych.

Ogólne rezultaty rozkładu wykazane są w następującej tablicy:

*) Patrz Nr. 112, 113, 114, 115, 116, 120, 128 i 129.

W GUBERNJACH	Liczba głów obojga płci	Liczba osad włościańskich	Suma podatku podymnego	Przypada średnio Na głowę	Na osadę	
			rsr.	kop.	rsr.	kop
1. Warszawskiej	403,059	62,571	158,795	$39\frac{1}{4}$	2	$53\frac{3}{4}$
2. Kaliszskiej	340,937	62,211	140,150	41	2	$25\frac{1}{4}$
3. Petrokowskiej	312,499	59,836	158,436	$46\frac{1}{4}$	2	65
4. Radomskiej	274,282	50,833	136,876	50	2	$69\frac{1}{4}$
5. Kieleckiej	293,543	52,070	133,111	$45\frac{1}{4}$	2	$55\frac{1}{2}$
6. Lubelskiej	358,884	62,174	187,003	52	3	$\frac{3}{4}$
7. Siedleckiej	282,204	41,132	126,598	$44\frac{3}{4}$	3	8
8. Płockiej	262,332	40,564	84,313	32	2	$7\frac{3}{4}$
9. Łomżyńskiej	265,860	30,750	76,372	$28\frac{3}{4}$	2	48
10. Suwałkskiej	289,400	45,972	130,518	45	2	84
Razem.	3,113,000	514,113	1,332,180	$42\frac{3}{4}$	2	59

Zwracając się do szczegółowego rozkładu podatku podymnego na powiaty, okazuje się iż podatek ten powiększył się we wszystkich powiatach. Najznaczniejsze powiększenie przypada na powiaty sierpecki, ciechanowski (154%) i mławski (123%) w płockiej gub., gostyński (138%), łowicki (112%), radymiński (103%) i radiejewski (104%) w gubernji warszawskiej, makowski (117%) i szczuczyński (115%) w gubernji łomżyńskiej. Najmniejsze powiększenie przypadło w powiatach: suwałkskim, kalwaryjskim, wołkowyszskim (16%) i władysławowskim (18%) w gubernji suwałkskiej; powiększenie okazało się nieznaczne także w powiatach: augustowskim (37%) w gubernji suwałkskiej, ostrowskim (33%) w gubernji płockiej, konstantynowskim (33%) w gubernji siedleckiej, olkuszskim (32%) i miechowskim (36%) w gubernji radomskiej, i częstochowskim (33%) w gubernji kaliszskiej. W pozostałych 65 powiatach podwyższenie wynosi od 41% do 96%. Przyczyny znacznego powiększenia liczby dymów (włościańskich zagród), w ciągu 9-ciu lat ubiegłych od czasu ułożenia ostatniego spisu, w skutku czego jak wspomniano wyżej, powiększył się znacznie podatek podymny, zawierają się głównie w tem, że do nowego spisu dymów włościańskich, wniesione zostały osady włościan posiadających przeszło 45 diesiatyn gruntu, które w spisie z 1857 r. wykazane były w liczbie dymów dworskich, jak również zagrody ogrodników i byłych parobków dworskich, mających mniej niż $1\frac{1}{2}$ desiatyny gruntu. Te ostatnie zagrody, w dawnym spisie były wykazane razem z folwarkami, ponieważ nie będąc zapisane w tabelach prestacyjnych 1846 roku, do czasu ukazu z 19 lutego (2 marca) 1864 r. stanowiły własność obywateli, którzy też płacili za nie podatek podymny według normy dworskiej. Oprócz tego powiększenie dymów włościańskich powstało i z tej przyczyny, że po 1857 r. utworzyło się wiele nowych zagród włościańskich, szczególniej pomiędzy 1864 a 1866 r., kiedy włościanom powrócone zostały ich dawne grunta zapisane na nich w tabelach prestacyjnych 1846 roku i przyłączone po tym roku przez obywateli do ich gruntów folwarcznych. Przyczem przy zwrocie tych gruntów włościanom, w większej części wypadków nie znajdowali się dawniejsi ich posiadacze, i grunta te dzieliły na kilka części dla obdzielenia większej liczby nieposiadających gruntu, a potrzebujących takowego. *(d. c. n.)*.

PRZEWODNIK WARSZAWSKI

Warszawa, dnia 19 Czerwca (1 Lipca).

Kalendarz.

W piątek, 20 czerwca (2 lipca,— *Nawiedzenie N. M. Panny*; św. Ottona bisk.—Słońce wsch. o godz. 3 min. 45; zach. o godz. 8 min. 22.

W sobotę, 21 czerwca (3 lipca),— śśw. Heliodora bisk. i Anatoliusza bisk.—Słońce wsch. o godz. 3 min. 46; zach. o godz. 8 min. 21.

Stan pogody.

Dziś z rana + 10°6 R.

Wczoraj.	o g. 6 z rana.	o g. 4 po poł.
Barometr w milimetrach	751.9	751.9
Termometr Reaumura	+ 11°0	+ 17°4
Stan nieba	pogodny	nappogodny.

Największe ciepło + 18°1, R. Najmniejsze ciepło + 10°3, R.

Wysokość wody na Wiśle stóp 2 cali 3.

Widowiska.

WIELKI TEATR.—*Dziś*, we czwartek, opera 5-ty raz, w 3-ch aktach, **Piękna Helena**.—Osoby: Parys, syn Priama—p. *Filleborn*; Menelaus—p. *Szczepkowski;* Helena, jego żona—pani *Dowiakowska;* Agamemnon — p. *Prohazka*; Orest, jego syn—panna *Kwiecińska*; Kalchas, wielki wróżbita Jowisza—p. *Kozieradzki;* Achiles—p. *Matuszyński*; Ajax I-y — p. *Ziołkowski;* Ajax 2-gi — p. *Suszyński;* Bacchis służebna Heleny—panna *Gobert;* Leoena — panna *Rutkowska*, Partenis — panna *Herman* — (dwie powyższe wesołe córy Grecji); Eutykles kowal—p. *Borawski*; Filokomes, sługa Kalchasa — p. *Krupiński*; Niewolnik—p. *Jejde.* —*Jutro*, w piątek, komedja **Pamiętniki Szatana** (po cenach teatru rozmaitości).—*Wczoraj*, we środę, dawano komedję **Przysługa**, **Uroczystość róż**, komedję **On będzie moim**, balet komiczny **Dwa posągi**, było osób 179.

DOLINA SZWAJCARSKA.— *Dziś i codziennie*, **Koncert** B. Bilsego, dyrektora królewsko-pruskiej orkiestry, złożonej z 60-ciu doborowych artystów. — We środy i soboty, koncerta symfoniczne. — *Jutro*, w piątek: — I. Uwertura z op. „Olympia", Spontiniego; „Carnevals-Botschafter", walc Straussa; Warjacje z oryginalnych tematów, Wüersta; Potpourri z op. „Robert Djabeł", Meyerbeera.— II. Uwertura z op. „Rosamunde"; Schuberta; „Życie artysty", walc Straussa; „Schlummerlied", Bürgla; „Offenbachiana", potpourri z melodij Offenbacha. — III. Uwertura z op. „Wolny strzelec", Webera; „Die Galante", polka-mazurka Straussa; Chór i arja z op. „Flet czarodziejski", Mozarta; Silesia-polka, Bilsego.—Początek o godzinie $6\frac{1}{2}$.— Cena wejścia kop. 20.—*Wczoraj*, było osób 660.

GABINET ZOOLOGICZNY (w pałacu Kazimierowskim).—*Otwarty* **w Niedziele i Czwartki.**

MUZEUM SZTUK PIĘKNYCH (w pałacu Kazimierowskim), w pawilonie na lewo, we **Czwartki i Niedziele** bezpłatnie, od godz. 10-ej rano do 2-ej po południu.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH (w hotelu europejskim). — *Codziennie*, od godziny 10 rano do wieczora. — Cena wejścia kop. 15; w niedzielę zaś i święta kop. 5.

ELDORADO (przy ulicy Długiej).— *Dziś i codziennie*, przedstawienia **Towarzystwa komicznych śpiewaków paryzkich.**—Początek orkiestry o godzinie 7-ej, a przedstawienia o godzinie 8-ej. — *Wczoraj*, było osób 166.

ALKAZAR (ulica Królewska). — *Jutro i codziennie*, **przedstawienie trupy niemieckich artystów**, pod dyrekcją pani Leopoldyny v. Lukatzy. — Początek o godzinie $7\frac{1}{2}$. — *Wczoraj*, było osób 692.

TIVOLI.—*Dziś i codziennie* przedstawienia **humorystyczno-wokalne** w języku polskim i **tańce** przy doborowej orkiestrze, pod dyrekcją p. E. Kleczyńskiego.—Zaczyna się o godzinie 8-ej wieczorem. — *Wczoraj*, było osób 187.

KASSINO (przy ulicy Ś-to Krzyzkiej). — *Dziś i codziennie*, **przedstawienia humorystyczne** w języku polskim złożone ze śpiewów i tańców, pod dyrekcją H. Modzelewskiego. — Początek o godzinie 8-ej. — *Wczoraj*, było osób 145.

W DOLINIE PRAGSKIEJ. —*Dziś i codziennie*, **humorystyczne przedstawienia** składające się ze śpiewów, tańców i sztuk magicznych, pod dyrekcją p. Bukowskiego.—Początek o godz. $7\frac{1}{2}$.— *Wczoraj*, było osób 35.

TEATR-RAPPO. — **Cyrk i teatr małp** p. Broekmana. — *Dziś i codziennie*, **Wielkie przedstawienie**. — Otwarcie cyrku o godzinie $6\frac{1}{2}$.—Początek o godz. $7\frac{1}{2}$.— W dni niedzielne i świąteczne **dwa przedstawienia**; pierwsze o godzinie 4-ej, drugie o godzinie $7\frac{1}{2}$. — w niedzielę, d. 29 czerwca (11 lipca), *nieodwołalnie ostatnie przedstawienie.*— *Wczoraj*, było osób 175.

WYSTAWA STEREOSKOPÓW z podarkami, czyli loterja bez przegranej allegri, — *codziennie*, przy ulicy Długiej w domu Jasińskiej N. 22/551.

W SALI RESURSY OBYWATELSKIEJ.— *Dziś i codziennie*, **Wystawa widoku zamku Freienschloss i miasta Freimarkt w Styrji z drzewa korkowego.** — Wystawa otwarta od godziny 10 z rana do 7 wieczorem i tylko krótki czas trwać będzie. — Cena wejścia od osoby kop. 15; dzieci i niższe stopnie wojskowe płacą kop. 10.

W PRADO za rogatkami Wolskiemi, zakład gastronomiczno-spacerowy, *codziennie* jest otwarty. — W niedziele i każde święto grywa **orkiestra** w pełnym komplecie.— Początek o godzinie 5-ej. — Wejście w dni świąteczne kop. 15.—Dzieci bezpłatnie.

* Przyjechali do Warszawy: jenerał-lejtnant *Szweb*, z Petersburga; fligiel-adjutant pułkownik baron *Offenberg*, z zagranicy;— wyjechali: jenerał-adjutant *Patkul*, do Siedlca; jenerał-majorowie: *Tokmaczew*, do Lublina i *Tiutitow*, do Łomży; rzeczywisty radca stanu *Tibo Brunwol*, do Brześcia.

* W dniu wczorajszym przyjechało koleją żelazną warsz.-wied. i wars.-bydgoską osób 722, wyjechało osób 647;— koleją żelazną petersb.-warsz. przyjechało osób 261, wyjechało osób 207; — koleją żelażną warsz.-terespolską przyjechało osób 253, wyjechało osób 141; — statkami parowemi przyjechało osób 17, wyjechało osób 30; — oprócz tego w ogóle przyjechało osób 180, w tej liczbie z zagranicy 15, wyjechało osób 192, w tej liczbie za granicę 13.

* *Listy niewłaściwie do skrzynek pocztowych włożoue*, w dniu 18 (30) b. m., a mianowicie pod adresem: z używanemi markami: Falęcki w Nerze, Sliwowski w Serocku, Miwelaz w Tarnowie, Ptaszyński w Płocku, Woroniecki w Nowej Słupi, Wasilewski w Skierniewicach, Sierpiński w Szczecnie, Kłokowa w Kłasnopolu, Szwetys w Łodzi, Ees w Petersburgu, Finagenowa w Brzezinach, Bojarski w Biały, Soszczenko w Rogaczewie, Iwanow w Kaszynie, Ewlanow w Ostrogożsku, Wyleżeński w Radzyminie, Kukli w Pomocznem, Urzędnik Stanu Cywilnego w Łozdziejach, Statkowska w Krynicy, Krakeuer w Krakowie, Gerszawitz w Umierszu, Lewiński bez oznaczenia miejsca, — listów miejskich sztuk 11, wyjętych ze skrzynek pocztowych, jako na koszt, doręczone nie będą,—oraz 17 sztuk listów na koszt dla wyekspedjowania wewnątrz kraju, jako z nienaklejonemi markami, wyprawione nie będą, i znajdują się w kancelarji pocztamtu do odebrania.

* Dnia 18 (30) b. m. i roku, chorych w 8-u cywilnych szpitalach: przybyło 73, wyzdrowiało 50, umarło 9, pozostało 1766 (mężczyzn 848, kobiet 918), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 159, kobiet 188.

* Dnia 17 i 18 (29 i 30) b. m., **urodziło się:** *chrześcjan:* płci mezkiej 25, płci żeńskiej 23; *starozakonnych:* płci mezkiej 10, płci żeńskiej 9, razem 67; —**zawarło śluby małżeńskie:** par: *chrześcjan* 17; *starozakonnych* 2; — **umarło:** *chrześcjan:* płci mezkiej 23, płci żeńskiej 22; *starozakonnych:* płci mezkiej 6, płci żeńskiej 9, razem 60.

Ceny Targowe.

dnia 18 (30) Czerwca 1869 roku.

RODZAJ PRODUKTOW	Czetwert rsr.	kop.	Korzec od — do ruble sr. i kopiejki			
Pszenica	13	20	7	20	8	25
Żyto	9	74	4	85	6	15
Jęczmień	6	56	—	—	4	10
Owies	5	60	3	$37\frac{1}{2}$	3	50
Groch polny	—	—	—	—	—	—
Kartofle	3	36	1	12	2	10

Pud siana od kop. 30 — $33\frac{1}{2}$. Pud słomy od kop. 24 — 25.

Dowozy: Pszenicy 1371; Żyta 229; Jęczmienia 143; Owsa 457 czetwerti.

Wiadro okowity od rsr. 3 kop. $19\frac{1}{2}$ do rsr. 3 kop. $22\frac{1}{2}$.

Garniec „ od rsr. 1 kop. $6\frac{1}{2}$ do rsr. 1 kop. $7\frac{1}{2}$.

KURSA TELEGRAFICZNE
AJENTURY RUDOLFA OKRĘT
z Berlina, d. 18 (30) Czerwca 1869 roku.

Z BERLINA	żądają	płacą
Bilety Banku Rosyjskiego		$77\frac{1}{4}$
Weksle na Warszawę		$78\frac{3}{8}$
„ Peterburg 3 tygodn.		$5\frac{7}{8}$
„ „ 3 miesięcany		[illegible]
„ Londyn 3		—
„ Paryż 2		—
„ Hamburg 2 „		—
„ Wiedeń 2 „		$81\frac{1}{4}$
Listy Zastawne 4%		$66\frac{1}{2}$
Listy Likwidacyjne		$57\frac{1}{8}$
Obligacje Skarbowe 4%		$67\frac{1}{4}$
Koleje Rosyjskie		93
Akcje Drogi Żel. Terespolskej		—
Obligacje Drogi Żelaznej Terespolskiej		79
Akcje drogi Warszawsko-Wiedeńskiej		58
Akcje Drogi Żel. Warsz.-Bydgoskiej		—
Nowa pożyczka premjowa 1-em		$137\frac{3}{4}$
„ „ 2-em		$137\frac{1}{2}$
5a Pożyczka Stieglitza		$76\frac{3}{4}$
5% Listy Zastawne Ruskie		$80\frac{5}{8}$
Żyto na targu „		62
dto „ dostawę		[illegible]
Z WIEDNIA.		
Weksle na Londyn		124 60
„ Hamburg		91 40
„ Paryż		49 60
Pożyczka Narodowa		70 80
5% Metaliki		62 86
Akcje Banku Kredytowego		314 90
Z PARYŻA.		
Renta 3%		70 40
Renta Włoska		56 65
Akcje Kredytu Ruchomego		245 50
Z LONDYNU		
3% Papiery (Consols)		$92\frac{13}{16}$

OGŁOSZENIA URZĘDOWE. — ОФФИЦІЯЛЬНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

UWIADOMIENIA I PRZYWILEJE. ЗАЯВЛЕНІЯ И ПРИВИЛЕГІИ.

N. D. *4495. Магистратъ Города Конецполя.*

При касѣ здѣшняго города числятся начеты:

а) По страховому сбору 42 р. 23 к.

б) За легитимаціонныя книжки 167 р.

Б. касиромъ Бонавентурою Вардейномъ сдѣланныя, потому Магистратъ взываетъ всѣ власти, чтобъ объ открытіи какого либо его имущества Магистратъ въ теченіе 2-хъ мѣсяцевъ увѣдомили.

г. Конецполь Іюня 14 (26) дня 1869 г.
Бургомистръ, Книховецкій.

N. D. 4489. *Ogłoszenie Otworzenia Konkursu i aresztu jawnego.*

Wezwanie wierzycieli konkursowych, Królewski Sąd Powiatowy w Pleszewie Wydział Pierwszy.

dnia 4 Maja 1869 roku z rana o godzinie 10-ej. A

Nad majątkiem A. Michaelsohna kupca w Pleszewie otworzono konkurs kupiecki i ustanowiono dzień zaprzestania zapłaty na

31-go Marca 1869 r.

Zarządcą tymczasowym masy jest Boettger Sekretarz prywatny z Pleszewa mianowany.

Wierzycieli dłużnika spólnego wzywa się do oddania oświadczeń swych co do zatrzymania zarządcy lub mianowania innego zarządcy tymczasowego w terminie na dzień 12 Maja r. b. o godzinie 10-ej wyznaczonym przed Komisarzem Panem Trusen Sędzią Powiatowym.

Wszystkich, którzy od dłużnika spólnego cośkolwiek z pieniędzy, papierów, lub innych rzeczy w posiadaniu lub zachowaniu mają, albo którzy cośkolwiek mu są winni, wzywa się, aby dłużnikowi wspólnemu nic nie wydawali lub płacili, lecz o posiadaniu przedmiotów

aż do 1 Czerwca 1869 r. włącznie,

Sądowi lub zarządcy masy donieśli, a wszystko z zastrzeżeniem jakichkolwiek praw swych tamże do masy konkursowej złożyli.

Zastawnicy i wierzyciele inni dłużnika spólnego z temiż równe prawa mający, winni o posiadaniu zastawów uczynić tylko doniesienie.

Zarazem wzywa się wszystkich, którzy do masy jako wierzyciele konkursowi pretensje sobie zakładać myślą, ażeby się z należytościami swemi, czy one już są zaskarżone lub nie z żądanem dla nich prawem pierwszeństwa

aż do 8-go Czerwca 1869 r. łącznie,

u nas piśmiennie lub do protokułu zgłosili, a następnie do rozpoznawania wszystkich w przeciągu czasu tego doniesionych należytości

w dzień 18-go Czerwca r. b. o godzinie 10-ej z rana.

W budynku naszym sądowym przed Komisarzem Panem Trusen Sędzią Powiatowym stawili.

Kto piśmiennie się zgłosi, winien dołączyć kopją podania i jego dodatków.

Wierzyciel każdy nie zamieszkujący w okręgu naszym sądowym, winien przy zgłoszeniu się z należytością swą obrać sobie pełnomocnika w miejscu zamieszkałego i donieść o tem do akt.

Zbywającym tu na znajomości przedstawiają się rzecznicy Ruedenburg i le-Viseur, Radcy Sprawiedliwości i Broeker i Trzaska, Obrońcy prawa.

Pleszew dnia 12 Czerwca 1869 roku.
Królewski Sąd Powiatowy Wydział pierwszy.

OTWARCIE SPADKÓW. ОТКРЫТІЕ НАСЛѢДСТВЪ.

N. D. *4514. Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Płocku.*

Ogłasza, iż z powodu zaszłej śmierci:

1. Edwarda Zielke właściciela dóbr Moszczonne z Lipnowskiego, i

2. Franciszki z Wołowskich Mieczyńskiej właścicielki dóbr Brzeście lit. *F.* z Płockiego, toczy się postępowanie spadkowe, do uregulowania którego termin w mieście Płocku w mej kancelarji na dzień 2 (14) Stycznia 1870 r. godzinę 10 rano wyznaczyłem.

Płock dnia 14 (26) Czerwca 1869 r.
Kajetan Chodecki.

N. D. 1538. Pisarz Sądu Pokoju w Hrubieszowie.

Po śmierci: 1. Jana Kempskiego właściciela nieruchomości pod Nr. 394 w mieście Hrubieszowie położonej; oraz 2. Jana Dembowskiego wierzyciela sumy złp. 1666 gr. 22½ w dziale IV pod Nr. 1 i 2 lit. *b*, wykazu hypotecznego nieruchomości Nr. Rep. 3 w Hrubieszowie położonej, toczy się postępowanie spadkowe, do ukończenia którego termin prekluzyjny na dzień 22 Grudnia 1869 (3 Stycznia 1870) roku wyznaczam.

Hrubieszów dnia 9 (21) Czerwca 1869 r.
H. Jungowski.

N. D. 4539. Pisarz Sądu Pokoju w Szadku.

Po śmierci Augusta Francke właściciela nieruchomości w Zduńskiej Woli Nr. pomiaru 233, oraz Fryderyka Wilchelma i Krystjanny małżonków Pietsch nabywcy praw od poprzednich, otworzył się spadek, do regulacji którego termin na dzień 18 (30) Grudnia r. b. pod prekluzją wyznaczam.

J. Otocki.

N. D. 4540. Pisarz Sądu Pokoju w Opoczny.

Z powodu nastąpionej śmierci Józefa Paciorkowskiego, współwłaściciela nieruchomości w mieście Opoczny pod N-rem 12 położonej otworzył się spadek, do uregulowania którego termin na dzień 27 Grud. (8 Stycznia) 1869/70 roku w Sądzie Pokoju w Opoczny pod prekluzją wyznaczam.

Opoczna dnia 12 (24) Czerwca 1869 r.
J. Wojno.

N. D. 2161. *Писарь Мироваго Суда въ Андреевѣ.*

Со смертію Вавралы Данецкой 9 Февраля 1869 г. скончавшейся владѣльки, недвижимаго существа N. Поль. 77 Ипот. 13, Наченныхъ открылись наслѣдства для окончанія, которыхъ назначенъ срокъ 10 (22) Сентября 1869 г. въ 10 часовъ утра въ Ипотечной канцеляріи.

Андреевъ, дня 7 (19) Марта 1869 г.
2—2 Махницкій.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. 4407. Rada Instytutu Alekranaryjsko-Maryjskiego Wychowania Panien w Warszawie.

Podaje do publicznej wiadomości, że w biurze rzeczonego Instytutu, odbędzie się w dniu 2 (14) Lipca 1860 r. publiczna licytacja, przez opieczętowane deklaracje, a do otworzeniu takowych głośna licytacja in minus, na oczyszczenie stawu i urządzenie na tymże kąpieli w ogrodzie Instytutu, na ogólną sumę anszlagową rs. 1,212 k. 78½ wynoszącą.

Anszlagi i warunki licytacyjne, przejrzane być mogą codziennie w godzinach biurowych, w Kancelarji Instytutu.

Warszawa d. 11 (23) Czerwca 1869 r.
Członek Rady, Baron Frederiks.
za Sekretarza Rady, A Zygmunt.

N. D. 4537. Komornik przy Trybunale Cywilnym w Kielcach.

Zawiadamia, iż w dniu 1 (23) Lipca r. b. o godzinie 12 w południe w mieście Gubernjalnem Kielcach przed Stanisławem Makowskim, Rejentem Kancelarji Ziemiańskiej wypuszczone zostaną w trzechletnią dzierżawę poczynającą się z dniem 12 (24) Czerwca r. b., a kończącą się dnia tegoż 1872 r., dobra ziemskie Swiniary w Powiecie Stopnickim, Gubernji Kieleckiej położone, poczynając in plus od ceny rocznej dzierżawy rsr. 2,000 lub od ⅔ tejże sumy, łącznie z podatkami i Towarzystwem Kredytowem. O warunkach tej dzierżawy dowiedzieć się można u Rejenta wyżej wzmiankowanego. Kaucja do dzierżawy oznaczona na rs. 1,000.

Kielce dnia 10 (22) Czerwca 1869 r.
Feliks Łunewski.

OGŁOSZENIA PRYWATNE. ЧАСТНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

N. D. 4521.

Cesarsko-Rosyjska POŻYCZKA PREMJOWA z 1864 roku.

Z wygranemi w dwóch ciągnieniach na rok: 2 (14) Stycznia i 1 (13) Lipca po **200,000** rubli, **75,000** rubli, **40,000** rubli, **25,000** rubli, **10,000** rubli, **8,000** rubli, **5,000** rubli, **1,000** rubli, **500** rubli.

Najmniejsza wygrana wynosi 120 rubli.

Urzędownie ostemplowane kwity udziałowe, które tak długo są ważne, dopoki nie przypadnie na nie dwudziesta część której z wygranych, począwszy od 200,000 rubli do 120 rubli, otrzymuje się za przesłaniem należności przez rekomendowane listy.

1 kwit udziałowy kosztuje **12** rubli sr.
11 kwitów udziałowych kosztują **125** rsr.
25 kwitów udziałowych kosztują **275** rsr.

Rotschild et Comp.
1—5 Postgasse Nr. 14 w **Wiedniu.**

N. D. 4242.

POŻYCZKA LOTERYJNA ROSYJSKA I-ej EMISJI.

Ciągnienie tej pożyczki odbędzie się w Petersburgu **dnia 1 (13) Lipca 1869 roku.**

Główne wygrane są: **Rsr. 200,000, 75,000, 40,000, 25,000, 3 po 10,000,** i wiele pomniejszych.

w obu moich kantorach:

na Krakowskiem Przedmieściu wprost b. odwachu, i na Nowym Świecie w domu Hr. Stadnickiego.

można nabyć powyższą pożyczkę za zaliczeniem **Rsr. 20** na każdą akcję; resztującą zaś należność rozkładam, stosownie do życzenia **na 6, 12 lub 18 rat** miesięcznych i wydaję na tak zakupioną akcję stosowne świadectwo na stemplu z wymienieniem Numeru i Serji zakupionej Akcji i z zapewnieniem, **że wszelka wygrana jaka padnie na takową w czasie wnoszenia rat, do nabywcy należy.**

Ponieważ obecny kurs wyżej wspomnionej pożyczki doszedł przeszło Rsr. 170 za sztukę, a w razie wylosowania jej na amortyzację spłacona będzie kwotą Rs. 120; dla uniknienia więc takiej straty, **każden posiadacz Pożyczki tak I-ej jak II-ej Emisji może takową zabezpieczyć,** w obu moich kantorach, za opłatą kop. 30 od każdej sztuki; na dowód czego, otrzyma świadectwo asekuracyjne, z wymienieniem, że w razie wylosowania, **u mnie** zabezpieczoną sztukę na amortyzację, odbierze w zamian za takową inną niewylosowaną akcję

Osoby na prowincji zamieszkałe, a życzące nabyć Pożyczkę Premjową na spłatę w ratach za nadesłaniem **Rsr. 20** za każdą, otrzymują stosowne świadectwo. Życzący zaś zabezpieczyć Pożyczkę od straty amortyzacyjnej, zechcą w liście swoim wyraźnie odnotować Numera serji i zarazem nadesłać za każdą sztukę w markach pocztowych po kop. 30 i kop. 10 na porto, a odwrotną pocztą otrzymają świadectwo asekuracyjne.

MAURYCY NELKEN
Kupiec I-ej Gildji
3—4 i Główny Kolektor Loterji

N. D. 4067.

SKŁAD GŁÓWNY WYROBÓW TABACZNYCH



Z FABRYKI

G. KRAFT



W PETERSBURGU.

Ma honor polecić Szanownej Publiczności znakomity Wybór **dobrych Cygar** od 2 do 10 kop. za sztukę, **Papierosów** od rs. 1 kop. 20, do rs. 2 za 100 sztuk, oraz **Tytoniów** od rs. 1 kop. 80 do rs. 4 kop. 50 za 1 funt, przy zapewnieniu w większych partjach znacznego **Rabatu.**

WILHELM WARD.

Róg Rymarskiej i Leszna Nr, 737/8 Nowy 5 obok Zarządu Finansów.

Przytem znaczny wybór **Cygar Hawańskich.**

N. D. 4511. **СТУДЕНТЪ московскаго университета,** желаетъ давать уроки по предметамъ гимназическаго курса. Адресы свои оставлять прошу въ чайномъ магазинѣ Машкова, на Краковскомъ-Предмѣстьи. (8041)

N. D. 4512. Niżej podpisany administrator dóbr **Końskie Wielkie** w Gubernji Radomskiej położonych, zawiadamia osoby interesowane, że z mocy aktu tranzakcji z dnia 16 (28) Maja 1868 r. z właścicielami tychże dóbr zawartego, objął dobra Końskie w 16 letnią administracją, do ktorej prawnie zaintromitowany został w dniu 28 Października (9 Listopada) 1868 r., wszelkie przeto akta, umowy po tym terminie zdziałane, jako nie legalne, za **nieważne** uważane będą. Nadmienia się przytem, że odwołanie aktu z dnia 16 (28) Maja 1868 r. o administracją zdziałanego nie może nastąpić inaczej jak tylko drogą sądową, gdyż podpisany, administracją dóbr objął w skutek wyroku Sądu polubownego z dnia 16 (28) Października i dni następnych 1867 r., nadającego mu **prawo zupełnej administracji** do czasu zrealizowania przypadającej podpisanemu z tych dóbr należności.

Pełnomocnictwo zatem przez właścicieli dóbr Końskie na imię p. **Oskara Hoppe** wydanego jako przeciwne prawu, **znaczenia żadnego** mieć nie może.

Hr. Jerzy Malachowski.
1—1—7815

N. D. 4393. Od niejakiego czasu, każdodziennie prawie, przynoszone mi są płótna i stołowa bielizna zleżałe, z pretensjami, jakoby pochodzące ze spółki mojej z tymi panami, którzy się ciągle ogłaszają wyprzedaży płótna, etc. etc., po bajecznie nizkich cenach; aby uniknąć tych pomyłek, mam honor zawiadomić Szanowną Publiczność, iż ja z tymi panami żadnej styczności nie mam, i żadnej spółki nie miałem i mieć nie będę, a mam li tylko jeden stały sklep otwarty z płótnem i stołową bielizną, oraz gotową bielizną męzką i damską, w Warszawie przy ulicy Długiej w hotelu Niemieckim pod Nr. 584, i za dobroć towarów tylko w moim sklepie kupionych poręczam.

2—6—(6446) **S. LILIENTHAL.**

N. D. 4522. Podaje do powszechnej wiadomości, iż **Bilety Lombardowe** wydane za Nr. 3,586 na rsr. 18, 3,587 na rsr. 20, 7,009 na rsr. 15, 8,041 na rs 22 i 12,886 na rs. 18 przypadkowo zagineły.

Wzywa się więc posiadacza, iżby najpóźniej w sześć tygodni od dnia 14 Czerwca 1869 r. to jest od daty ostatniego ogłoszenia zgłosił się i prawo posiadania onych w Dyrekcji Lombardu udowodnił, gdyż w przeciwnym razie, duplikaty biletów wydane zostaną osobie, której nazwisko zapisane w księgach Dyrekcji. 1—3—8032

DODATEK

w Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego.—Za pozwoleniem Cenzury.

(Dalszy ciąg Ogłoszeń w Dodatku.)

OGŁOSZENIA URZĘDOWE. — ОФИЦІЯЛЬНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

OTWARCIE SPADKÓW. ОТКРЫТІЕ НАСЛѢДСТВЪ.

N. D. 4536. *Pisarz Kancelarji Ziemiańskiej w Łomży.*

Z powodu śmierci: 1. Karola Kolędy, współwłaściciela summ. a) rs. 75 w Dziale IV. pod Nr. 7 na dobrach Gardlino Dąb lit. *D.* b) rs. 900 i rs. 324 kop. 45 w Dziale IV. pod Nr. 7 na dobrach Szczepankowo. c) rs. 450 w Dziale IV. pod Nr. 9 na dobrach Grady Moździenie. d) rs. 750 w Dziale pod Nr. 1 i rs. 750 pod Nr. 3 na dobrach Czaplice Osobne. e) rs. 2,700 w Dziale IV. pod Nr. 7 na dobrach Lisy ubezpieczonych. 2. Aurelii z Obryckich Chludzińskiej, współwłaścicielce dóbr Grądy Możdzienie. 3. Józefa Sierpińskiego, właściciela nieruchomości w Łomży pod Nr. hyp. 244, 264 i 265 położonych. 4. Alba Eljaszewicza Frajdenbajm, wierzyciela sumy rs. 2,700 w Dziale IV. pod Nr. 7 na dobrach Szczepankowo ubezpieczonej. 5. Onufrego Ligęzy współwłaściciela nieruchomości w Łomży pod Nr. 50 położonej. 6. Marjanny z Szymanowskich Milewskiej, wierzycielki sumy złp 1,740 w Dziale IV. pod Nr. 6 na dobrach Boguszcz Rypałki *A.* ubezpieczonej. 7. Jakóba i Katarzyny z Pieniążków Rogowskich, właścicieli części wsi Rydzewo Pieniążki lit *E.* 8. Ignacego Gołębiewskiego współwłaściciela dóbr Niedźwiadno Kościelna lit. *B.* 9. Wiktorji z Szrednickich Czapstrzyk vel Supińskiej i Katarzyny z Szrednickich Zarębiny współwłaścicielek dóbr Szrednica Jakubowięta lit. *C.* i współwłaścicielki sumy rs. 900 na dobrach tych w Dziale IV. pod Nr. 1 zabezpieczonej. 10. Moszka Szefkes właściciela sumy rs. 510 na dobrach Wierzbowo Zambrzyce w Dziale III. pod Nr. 6 i w Dziale IV. pod Nr. 15 zabezpieczonej. 11. Józefa Wykowskiego właściciela dóbr Wykowo. 12. Salomei z Wiśniewskich Pieńkowskiej wierzycielki sumy złp. 1,000 na dobrach Żelechy lit. *B.* w Dziale IV. pod Nr. 1 ubezpieczonej. 13. Marcina Sulewskiego właściciela dóbr Kownatki lit. *A.* 14. Franciszki Antoniny dwóch imion z Rogińskich Lipińskiej, właścicielki dóbr Gromadzyno Stare. 15. Marjanny Kołdkowskiej, współwłaścicielki dóbr Kołaki Czachy lit. *B.* 16. Szapsi Guldyn wierzyciela sumy rs. 255 na dobrach Wierzbowo Zambrzyce w Dziale IV. pod N. 33 zapisanej. 17. Zofii z Przyjemskich Barzykowskiej, właścicielki dóbr Kossewo lit. *A.* 18. Barbary Karoliny dwóch imion z Zawadzkich Jarużelskiej, właścicielce sumy rs. 900 w Dziale IV. pod Nr. 1 na dobrach Ruś Sokoły Stare lit. *C.* zapisanej. 19. Antoniego Jarużelskiego, właściciela sumy rs. 195 w Dziale IV. pod Nr. 2 z prawa zastawy w Dziale III. pod Nr. 1 na dobrach Ruś Sokoły Stare lit. *A.* zabezpieczonych. 20. Benedykta Narbut właściciela sumy rs. 750, w Dziale IV. pod Nr. 1 na nieruchomości w Łomży Nr. 310 zabezpieczonej. 21. Balbiny Narbut właścicielki sumy rs. 16,500 w Dziale IV. pod Nr. 13 na dobrach Truszki zabezpieczonej. 22. Izabeli z Krajewskich Wyszyńskiej właścicielki summ rs. 335 pod Nr. 7 na nieruchomości Nr. 166 i rs. 450 pod Nr. 14 na nieruchomości Nr. 144 w Łomży położonych w Dziale IV. zabezpieczonych. 23. Aleksandry z Targońskich Trojanowskiej wierzycielki sumy rs. 9,400 na dobrach Dobrzyjałowo w Dziale IV. pod Nr. 30 zabezpieczonej. 24. Franciszka Łempickiego wierzyciela sumy rs. 3,000 pod Nr. 9 i rs. 4,950 pod Nr. 10 w Dziale IV. na dobrach Wierzbowo Wojewodzino zabezpieczonych. 25. Emilji Sawickiej właścicielki nieruchomości w Łomży Nr. hyp. 283. 26. Mateusza Grabowskiego właściciela dóbr Kramanewo *B.* i Czerwonki *C.* 27. Tomasza Grabowskiego właściciela sumy rs. 80 kop. 40 Swiecinino *B.* ubezpieczonej. Wojciecha Białosukni wierzyciela sumy rs. 127 kop. 50 w Dziale IV. pod Nr. 3 i ostrzeżenia pod Nr. 6 na dobrach tych ubezpieczonych. 28 Anny Skirowskiej właścicielki sumy rs. 900 w Dziale IV. pod Nr. 4 na dobrach Tybory Trzcianka *A.* ulokowanych. 29. Jankiela Lejbowicza Lew wierzyciela sumy rs. 180 w Dziale IV. pod Nr. 5 i prawa dzierżawy w Dziale III. pod Nr. 2 zabezpieczonej, niemniej Borucha Jankielowicza Kokoszka właściciela sumy rs. 96 w Dziale IV. pod Nr. 4 na nieruchomości w Łomży pod Nr. 43 położonej ubezpieczonej. 30. Placydy Łyszczyńskiej właścicielki sumy rs. 2,400 na dobrach Kucze Wielkie w zlewku do Nr. 8 i na dobrach Brzeźno w Dziale IV. pod Nr. 21 zabezpieczonej. 31. Tomasza Brzoska wierzyciela sumy rs. 1,500 na dobrach Krajewo Korytki do Nr. 28*a.* wzlewku w Dz. IV i rs. 6,000, na dobrach Jedwabno pod N. 27 w Dz. IV. i rs. 3,000 na nieruchomości w Łomży N. 281 w D. IV pod N. 7 zabezpieczonych. 32. Gwidona Waga, właściciela nieruchomości w Łomży Nr. 271. Otworzyły się spadki, do zamknięcia których, oznaczony jest termin na dzień 16 (28) Grudnia 1869 r. w kancelarji podpisanego Pisarza pod Prekluzją.

Łomża d. 8 (20) Czerwca 1869 r.

A. Dunin.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. 4480. *Финансовое Управленіе въ Царствѣ Польскомъ.*

Горный Департаментъ извѣщаетъ, что назначается въ оптовую продажу съ торговъ 70,000 пудовъ цинка въ плитахъ изъ цинковыхъ заводовъ Домброва, состоящихъ въ Западномъ Горномъ Округѣ Петроковской Губерніи Бендинскаго Уѣзда, начиная (in plus) съ 2 руб. 35 к. за каждый пудъ.

Торги будутъ производиться въ Варшавѣ въ Горномъ Департаментѣ 8 (20) Іюля сего 1869 г. въ 12 часовъ полудня, посредствомъ запечатанныхъ объявленій, которыя должны быть писаны на русскомъ, нѣмецкомъ или французскомъ языкахъ и представлены на гербовой бумагѣ 75 коп. достоинства по слѣдующей формѣ.

Вслѣдствіе извѣщенія Горнаго Департамента отъ 16 (28) Іюня с. г. за №. 1793 симъ объявляю, что я желаю купить семьдесятъ тысячъ пудовъ цинка въ плитахъ, изъ цинковыхъ заводовъ Домброва Западнаго Горнаго Округа, предлагая за каждый пудъ по руб. . . . коп. . . (прописью) и соглашаюсь на всѣ обязательства изложенныя въ условіяхъ къ торгамъ, которыя мнѣ извѣстны.

Квитанцію (такого то) казначейства на представленные мною въ залогъ 16,450 руб. и на торговыя издержки 120 руб. при семъ прилагаю, съ тѣмъ, что если торги за мною не состоятся, то деньги эти будутъ мнѣ возвращены.

Постоянное мѣсто жительства моего въ № (если же въ Варшавѣ, то прописать номеръ дома)

Писано въ городѣ № такого то числа, мѣсяца, 1869 года.

(Подписать четко имя и фамилію).

Каждое объявленіе должно быть запечатано сургучемъ и адресовано: „Завѣдывающему Горнымъ Департаментомъ въ Варшавѣ, объявленіе на покупку цинка 70,000 пудовъ", и представлено въ присутствіе Департамента 8 (20) Іюля с. г. до начатія торговъ или же прислано къ тому времени по почтѣ.

Объявленіе къ которому не приложено удостовѣреніе казначейства о представленіи установленнаго торговыми условіями количества залога 16,450 руб. и на торговыя издержки 120 руб., считается недѣйствительнымъ.

Лице за коимъ торги состоятся, обязано купленный имъ цинкъ принимать партіями не менѣе тысячи пудовъ въ одинъ разъ, послѣ предварительной за него уплаты причитающихся денегъ въ Петроковское Губернское Казначейство или въ касу спеціальнаго сборщика въ Домбровѣ, а все количество 70,000 пудовъ уплатить и взять не позже какъ въ теченіи шести мѣсяцевъ, считая со дня извѣщенія его объ утвержденіи за нимъ протокола торговъ.

Прочія условія можно видѣть ежедневно за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней въ канцеляріи Горнаго Департамента въ Варшавѣ или въ Управленіи Начальника Горныхъ Заводовъ Западнаго Округа въ Домбровѣ.

* * *

Wydział Górnictwa obwieszcza, iż wystawionem zostaje na przedaż przez licytację hurtem cynku w taflach pudow 70,000 z hut cynkowych Dąbrowa, położonych w Okręgu Górniczym Zachodnim Guberji Petrokowskiej Powiecie Bendińskim, zaczynając (in plus) od ceny rs. 2 kop. 35 za jeden pud.

Licytacja odbędzie się w Warszawie w Wydziale Górnictwa; dnia 8 (20) Lipca r. b o godzinie 12 w południe, za pośrednictwem opieczętowanych deklaracji. które mają być pisane po rusku, po niemiecku albo po francuzku i winny być podane na papierze stemplowym ceny kop. 75 podług następującego wzoru:

W skutek ogłoszenia Wydziału Górnictwa z d 16 (28) Czerwca r. b. N. 1793, niniejszem deklaruję, iż życzę sobie kupić 70,000 siedemdziesiąt tysięcy pudów cynku w taflach z hut cynkowych Dąbrowa w Okręgu Zachodnim Górniczym ofiarując za każdy pud cenę rs. . . . . kop. . . . (wypisać literami) i zgadzając się na wszystkie zastrzeżenia warunkami licytacyjnemi wskazane i mnie wiadome.

Pokwitowanie Kassy N. na złożoną przezemnie kaucję rs. 16,450 i na koszta licytacyjne rs. 120 dołączam przy niniejszem, z nadmienieniem, że takowe w razie nieutrzymania się na licytacji winny mi być zwrócone

Stałe moje zamieszkanie w N.

(a jeżeli w Warszawie to wymienić Nr. domu).

Pisałem w N dnia . . . miesiąca . . . . . 1869 r (podpisać wyraźnie imie i nazwisko).

Każda deklaracja winna być zapieczętowana lakiem i mieć adres: „do Zarządzającego Wydziałem Górnictwa w Warszawie deklaracja na kupno cynku pudów 70,000." i przedstawiona na posiedzeniu Wydziału Górnictwa 8 (20) Lipca r. b. przed rozpoczęciem licytacji, lub też nadesłana pocztą przed oznaczonym terminem do jej odbycia.

Deklaracja do której nie będzie dołączony dowód Kassy o złożeniu ustanowionej w warunkach licytacyjnych kaucji w ilości rs. 16.450 i na wydatki licytacyjne rs. 120 poczytaną będzie za żadną.

Utrzymujący się przy licytacji obowiązany jest zakupiony przez niego cynk przyjmować partjami najmniej po 1,000 tysiąc pudów na raz jeden, po poprzedniem zapłaceniu przypadającej za niego należytości, w Kasie Gubernialnej Petrokowskiej albo w Kasie Specjalnego Poborcy w Dąbrowie; całą zaś ilość 70,000 pudów ma zapłacić i zabrać najpóźniej w przeciągu sześciu miesięcy licząc od daty zawiadomienia go o zatwierdzeniu protokółu licytacyjnego.

Inne warunki można przejrzeć codziennie z wyłączeniem dni świątecznych i galowych w Kancelarji Wydziału Górnictwa w Warszawie jako też u Naczelnika Zakładów Górniczym Okręgu Zachodniego w Dąbrowie.

Г. Варшава, 16 (28) Іюня 1869 года.

Завѣдывающій Горнымъ Департаментомъ, Антиповъ.

Начальникъ Секціи, Соболевскій.

1—2 Правитель Канцеляріи, Бригевичъ.

N. D. 4488. *Радомское Губернское Правленіе.*

Такъ какъ нѣкоторые арендаторы отказались отъ предоставленнаго имъ права арендовать еще въ продолженіе одного года содержимыя ими въ Сандомірскомъ Уѣздѣ подуховныя имѣнія и казенныя пропинаціи то Губернское Правленіе на основаніи журнальнаго постановленія состоявшагося 6 (18) Іюня сего года, симъ объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что 31 Іюня (12 Іюля) сего года въ Управленіи Сандомірскаго Уѣзднаго Начальника будутъ производиться публичные торги (in plus) на отдачу въ арендное содержаніе слѣдующихъ статей.

1. Подуховная пропинація въ селеніи Віонзовница, отдаваемой въ арендное содержаніе статьи съ 19 Іюня (1 Іюля) 1869 по 19 Іюня (1 Іюля) 1872 г., отъ суммы назначенной 302 руб.

2 Казенная пропинація въ селеніи Жуковъ и Шевне, отдаваемой въ арендное содержаніе статьи съ 20 Мая (1 Іюня) 1869 по 20 Мая (1 Іюня) 1881 г., отъ суммы назначенной 80 руб. 13 коп.

3. Казенная пропинація въ сел Самборжинъ отдаваемой въ арендное содержаніе стат. съ 20 Мая (1 Іюня) 1869 по 20 Мая (1 Іюня) 1881 г., отъ суммы назначенной 88 руб.

4. По приходское имѣніе Стржегомъ, отдаваемой въ арендное содержаніе стятьи съ 19 Іюня (1 Іюля) 1869 по 19 Іюня (1 Іюля) 1872 года., отъ суммы назначенной 323 руб.

5. По приходское имѣніе Богор'я, отдаваемой въ арендное содержаніе статьи съ 19 Іюня (1 Іюля) 1869 по 19 Іюня (1 Іюля) 1872 г., отъ суммы назначенной 44 руб.

6. Два поприходскіе въ мѣстечкѣ Завихостъ хлебара, отдаваемой въ арендное содержаніе статьи съ 19 Іюня (1 Іюля) 1869 по 19 Іюня (1 Іюля) 1872 г, отъ суммы назначенной 215 руб.

7. Подуховная пропинація въ имѣніи Андрушковице, отдаваемой въ арендное содержаніе статьи съ 19 Іюня (1 Іюля) 1869 по 19 Іюня (1 Іюля) 1872 г., отъ суммы назначенной 116 руб.

8. По монастырское имѣніе Голембице, отдаваемой въ арендное содержаніе ст. съ 19 Іюня (1 Іюля) 1869 по 19 Іюня (1 Іюля) 1872 года, отъ суммы назначенной 457 руб.

Желающіе торговаться должны явиться въ означенный срокъ въ Сандомірское Уѣздное Управленіе и представить предварительный залогъ равняющійся ¼ части всей суммы, отъ которой будутъ производиться торги.

При этомъ присовокупляется, что лице удержавшееся на торгахъ обязано принять имѣніе въ такомъ состояніи въ какомъ оно находится въ настоящее время.

Вышеозначенныя статьи можно обозрѣвать во всякое время на мѣстѣ; подробныя же кондиціи можно разсматривать ежедневно въ Сандомірскомъ Уѣздномъ Управленіи, за исключеніемъ праздничныхъ и торжественныхъ дней.

Г. Радомъ, Іюня 14 (26) дня 1869 года.

за Вице-Губернатора, Совѣтникъ,

1—1 Стемпинскій.

N. D. 4439 *Радомское Губернское Правленіе.*

Такъ какъ арендаторы отказались отъ представленнаго имъ права арендовать еще въ продолженіи одного года, содержимыя ими въ Радомскомъ Уѣздѣ подуховныя имѣнія и другія оброчныя статьи, то Губернское Правленіе, на основаніи журнальнаго постановленія состоявшагося 6 (18) Іюня с. г., симъ объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что 27 Іюня (9 Іюля) с. г. въ Управленіи Радомскаго Уѣзднаго Начальника, будутъ производиться публичные торги (in plus) на отдачу въ арендное содержаніе слѣдующихъ имѣній отъ суммы за которую имѣнія сіи состояли въ арендѣ въ предидущее время а именно:

1. Подуховное умѣніе Пржитыкъ на время съ 19 Іюня (1 Іюля) 1869 г. по такое же число 1872 г., отъ суммы 451 руб. 50 коп.

2 Подуховное имѣніе Венява на время съ 19 Іюня (1 Іюля) 1869 г. по 19 Іюня (1 Іюля) 1872 г., отъ суммы 249 руб. 50 коп.

3. Подуховное имѣніе Вержбица на время съ 19 Іюня (1 Іюля) 1869 г. по 19 Іюня (1 Іюля) 1872 г. отъ суммы 432 р с.

4. Подуховное имѣніе Высьмержице на время съ 19 Іюня (1 Іюля) 1869 г. по 19 Іюня (1 Іюля) 1872 г. отъ суммы 421 руб.

5. По Бернардинскій Лугъ въ городѣ Радомѣ на время съ 20 Мая (1 Іюня) 1869 г. по таковое же число 1872 г. отъ суммы 69 руб.

Желающіе торговаться, должны явиться въ назначенный срокъ въ Радомскомъ Уѣздномъ Управленіи и представить предварительный залогъ равняющійся ¼ части всей суммы отъ которой будутъ производиться торги

При этомъ присовокупляетъ, что лице удержавшееся на торгахъ, обязано принять имѣніе въ такомъ состояніи, въ какомъ оно находиться въ настоя-щее время.

Вышеозначенныя имѣнія можно обозрѣвать во всякое время на мѣстѣ, подробныя же кондиціи разсматривть ежедневно въ Радомскомъ Уѣздномъ Уракленіи, за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

г. Радомъ Іюня 13 (25) дня 1869 года.

за Вице-Губернатора,

Совѣтникъ, Стемпинскій.

N. D. 4491. *Кѣлецкое Губернское Правленіе*

Симъ объявляетъ, что въ присутствіи Кѣлецкой Казенной Палаты на срокѣ 10 (22) Іюля 1869 г. будутъ производиться публичные торги на отдачу въ трехъ-лѣтнѣе, арендное содержаніе съ 19 Іюня 1869 по 20 Мая 1872 г. состоящихъ въ Мѣховскомъ Уѣз подуховныхъ имѣній Слабошовъ и Вроцимовице съ пропинаціею въ послѣднемъ.

Торги на эти имѣнія начнутся (in plus) по имѣнію Слабошовъ отъ суммы 341 руб. 50 к и по имѣнію Вроцимовице отъ 734 руб. въ годъ.

Условія къ симъ торгамъ относящіяся могутъ быть разсматриваемы въ Отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ.

Жетающіе участвовать въ торгахъ обязаны явиться въ назначенный срокъ въ Казенную Палату съ узаконенными залогами равняющимися ¼ части означенныхъ торговыхъ суммъ и надлежащими квалификаціонными свидѣтельствами на право арендованія казенныхъ имѣній; при чемъ присовокупляется, что если къ торгамъ явиться хотя и одно лице, и предложитъ выгодную цѣну, торги будутъ признаны состоявшимися и за симъ никакія предложенія со стороны конкурентовъ не будутъ приняты.

Г. Кѣльцы, 10 Іюня 1869 года.

3—3 Дѣлопроизводитель, Юрковскій.

N. D. 4501. *Контора Варшавскаго Уяздовскаго Военнаго Госпиталя.*

Въ Конторѣ Варшавскаго Уяздовскаго Военнаго Госпиталя, по распоряженію высшаго начальства 20 и 23 числа сего Іюня мца съ 10½ часовъ утра, будутъ производится торги на постройку, починку, окраску и поставку новыхъ аптечныхъ вещей, и на возобновленіе надписей масляною краскою на склянкахъ и банкахъ, желающіе участвовать на тѣхъ торгахъ, могутъ видѣть означенныхъ чиселъ условіе и подать объявленіе на гербовой бумагѣ съ приложеніями права на торги и залоговъ согла но условія.

г. Варшава Іюня 16 дня 1869 года.

Главный Врачъ,

Статскій Совѣтникъ, Ильинскій-

Смотритель Госпиталя,

Подполковникъ, Татариковъ.

N. D 4493. Сосновицкая Таможня извѣщаетъ симъ, что въ Магистратѣ города Петрокова, будетъ производиться 8 (20) Іюля 1869 года аукціонъ на продажу готоваго сшитаго платья, по оцѣнкѣ на 5,000 руб.

* * *

Komora Celna Sosnowice obwieszcza niniejszem, że w dniu 8 (20) Lipca 1869 roku, od bywać się będzie w Magistracie m. Petrokowa

licytacja na sprzedaż gotowych ubrań ocenionych na 5,000 rsr.

Сосновицы, Іюня 15 дня 1869 года.
Управляющій Сосновицкою Таможнею, Князь, (. . . . .).

N. D. 4494. *Ловичское Уѣздное Управленіе.*

Симъ сообщаетъ, что такъ какъ назначенные торги на отдачу въ трехъ лѣтную аренду земель принадлежавшихъ прежде Доманіевицкому настоятельству (въ мѣстѣ съ доходомъ отъ продажи питей на этихъ земляхъ), по силѣ Высочайшаго Указа отъ 14 (26) Декабря 1865 г. поступившихъ въ веденіе казны по неявкѣ акціонеровъ не состоялись, затѣмъ 25 сего Іюня въ 1 часъ по полудни, въ присутствіи онаго, будутъ производится новые гласные (in plus) торги на отдачу въ трехъ лѣтнюю аренду сказанныхъ земель, считая срокъ аренды съ 19 Іюня 1869 г. по 20 число Мая 1872 г.

Торги будутъ начинаться отъ уменьшенной о $^1/_4$ часть зъ начала къ торгамъ предположенной суммы, то есть отъ 1,298 руб. 25 коп въ годъ.

А потому каждый изъ желающихъ торговаться, обязанъ прибыть въ сіе Управленіе въ означенномъ срокѣ, или же представить письменную деклярацію, а равно представить залогъ наличными деньгами въ размѣрѣ 649 р. 12$^1/_2$ к.

Ближайшія же торговыя условія, могутъ быть разсматриваемы въ сіемъ Управленіи ежедневно за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

г. Ловичъ Іюня 12 дня 1869 года.
Подполковникъ, (. . . . .)
Дѣлопроизводитель, Родевальдъ.

N. D 4505. *Начальникъ Варшавскаго Уѣзда.*

Симъ объявляетъ во всеобщее извѣстіе, что по причинѣ несостоявшихся 16 (28) Іюня с. г. торговъ на 12 лѣтнее, начиная отъ 19 Іюня (1 Іюля) настоящаго года до 20 Мая (1 Іюня) 1881 года, арендное содержаніе правъ торговли питьями въ казенныхъ деревняхъ: Гора, Окунинекъ, Яновекъ часть I и II, Сухоцинъ, Крубинъ, Ольшевница стара и нова, Волька Горска, Скедры, Лончна, Линія и Кемна Кикольска, Варшавскаго Уѣзда въ экономіи Новый-Оворъ расположенныхъ, заключающихъ 754 земельныя усадьбы съ доходомъ отъ одинадцати корчемъ, будутъ производиться публичные (in plus) въ сокращенномъ срокѣ торги 30 Іюня (12 Іюля) с. г. въ 12 часовъ дня въ канцеляріи Управленія Варшавскаго Уѣзда въ городѣ Варшавѣ при Медовой улицѣ въ домѣ подъ № 493, на отдачу въ арендное содержаніе упомянутыхъ правъ продажи питей въ поименованныхъ деревняхъ начиная отъ пониженной въ $^1/_4$ часть суммы т. е. отъ 1.200 р. 12$^1/_2$ к.

Желающіе затѣмъ участвовать въ торгахъ, благоволятъ прибыть въ означенномъ срокѣ на мѣсто торговъ со свидательствами установленными для арендаторовъ казенныхъ имѣній и залогами въ количествѣ 650 р. равняющимися полугодовой арендной платѣ, а также податямъ и сборамъ причитающимся съ этой аренры.

О другихъ же условіяхъ означенной аренды, желающіе участвовать въ торгахъ, могутъ почерпнуть свѣдѣнія въ Управленіи Начальника здѣшняго Уѣзда въ часахъ предназначенныхъ для канцелярскихъ занятій.

г. Варшава Іюня 18 дня 1869 года.
и. д. Начальника Варшавскаго Уѣзда, Іевлевъ.
Дѣлопроизводитель, Кржижановскій.

N.D. 4095. *Rada Opiekuńcza Zakładów Dobroczynnych Powiatu Olskuskiego.*

Podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 21 Lipca (2 Sierpnia) r. b. o godzinie 11 przed południem w mieście Olkuszu, odbywać się będzie licytacja głośna in plus od ceny rsr. 248 kop, 34$^1/_2$ na kupno domu Nr. 70 opatrzonego, a należącego do domu Schronienia w temże mieście.

3—3 Olkusz d. 1 Czerwca 1869 r.

N. D. 4490. *Закрочимское Лѣсное Управленіе.*

Симъ объявляетъ, что 15 (27) Іюля 1869 г. въ канцеляріи Лѣснаго Управленія въ Щипернѣ, будутъ производиться публичные изустные торги на продажу лѣса изъ лѣсосѣкъ 1867 г. участковъ Колонія и Буды Закрочимскаго Лѣсничества, отъ суммы 3,149 р. 47 к.

Приступающій къ торгамъ, долженъ представить залогъ въ $^1/_{10}$ части суммы, назначенной къ торгамъ.

Ближайшія условія сихъ торговъ, могутъ быть разсматриваемы ежедневно въ канцеляріи Лѣснаго Управленія въ служебное время.

Щиперно Іюня 4 (16) дня 1869 г.
Старшій Надлѣсничій, Щиперскій.

N. D. 4519. Komisarz Adminisicacyjny Cyrkułu 4, 5 i 6 Miasta Warszawy.

Podaje do wiadomości publicznej, iż prawnie zajęte na satysfakcję należności skarbowych i miejskich ruchomości, a mianowicie: kanapa, krzesła, fotele, serwantka, stoliki, machoniowe i różne jesionowe meble, zegary, szkła, porcelany i t p. rzeczy, w dniu 14 (26) Lipca 1869 r. o godzinie 1 z południa w domu Nr. 2253 przy ulicy Nalewki przez licytację za gotowe pieniądze więcej dającemu sprzedane zostaną

Warszawa d. 14 (26) Czerwca 1869 r.
1 2 Dobronoki.

N. D. *4520. Komisarz Administracyjny Cyrkułu 4, 5, 6, Miasta Warszawy.*

Podaje do wiadomości publicznej, iż prawnie zajęte na satysfakcję należności komornianej ruchomości, a mianowicie: łóżka, szafy, stołki, stoliki jesionowe i t. p przedmioty, w dniu 8 (20) Lipca 1869 r. o godzinie 12 w południe w domu Nr. 1129 przy ulicy Żelaznej przez licytację za gotowe pieniądze więcej dającemu, sprzedane zostaną.

Warszawa d. 16 (28) Czerwca 1869 r.
1—2 Dobronoki.

N. D. *4302. Komisarz Administracyjny Cyrkułu 9 i 10 Miasta Warszawy.*

Podaje do wiadomości publicznej, iż prawnie zajęte na satysfakcję należności skarbowych i miejskich ruchomości, a mianowicie: różne sprzęty gospodarskie, w dniu 26 Czerwca (8 Lipca) 1869 r. o godzinie 12 z południa na targu publicznym Sewerynowie przez licytację za gotowe pieniądze więcej dającemu sprzedane zostaną.

Warszawa d. 10 (22) Czerwca 1869 r.
2—2 Sosonko.

N. D. 4515. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiad mo czyni, iż na żądanie Leona Loewenberg obywatela, w Warszawie w domu własnym pod Nr. 949 zamieszkałego, zamieszkanie zaś prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Kazimierza Brzezińskiego, Obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu w Warszawie przy ulicy Przejazd pod Nr. 649 zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rsr. 20,000 z procentem 5% od d. 1 (13) Listopada 1867 r. i kosztami od Antoniego-Ignacego Mokronowskiego obywatela, właściciela dóbr ziemskich Jordanowice, we wsi Jordanowice w P-cie Grodiskim, Gub Warszawskiej położonej, zamieszkałego, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia, protokółem Józefa Kurman, Komornika przy Trybunale Cywilnym w Warszawie pod dniem 4 (16) Stycznia 1868 r. sporządzonym, zajęte i zaaresztowane zostały

DOBRA ZIEMSKIE

Jordanowice, z przyległościami i przynależytościami, w parafji Grodisk, gminie Wólka Grodiska, w Powiecie Grodiskim, Gubernji Warszawskiej, w jurisdykcji Sądu Pokoju w Błoniu położone, z folwarku i wsi zarobnej Jordanowice, z wsi zarobnej Cyberowa Wola, z folwarku i wsi Wólka Grodiska, z wsi Kady, z wsi Odranowa Wola, z młynów Stare i Putka zwanych i miasta Grodziska vel Grodiska, oraz z przyległości i przynależytości do takowych składające się, księgę wieczystą mające, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążone, prawem własności do Antoniego-Ignacego Mokronowskiego; w tychże dobrach we wsi Jordanowice zamieszkałego, należące, z wyjątkiem Wólki Grodiskiej za kontraktem z dnia 9 (21) Marca 1866 r. przed Brzozowskim Rejentem zdziałanym, w posiadaniu dzierżawnem Zdzisława Twarowskiego za cenę rs. 2,100 za pierwsze 6 lat, a za następne po rs. 2,200 w dwóch półrocznych ratach płacić się winne, rozciągającem się do gruntu mórg 654 prętów 76, składających Wólkę Grodziską, zostające, w posiadaniu tegoż Antoniego-Ignacego Mokronowskiego, ogólnej rozległości wraz z gruntami uwłaszczonemi, wynoszącemi włók 37 mórg 16 prętów 72, około włók 127 zawierające, z którego gruntu ornego włók 46, łąk włók 2, ogrodów warzywnych i fruktowych włók 2 mórg 10, lasów, krzaków, miejsca po wyciętym lesie, wód, dróg i innych nieużytków, włók 3 mórg 3 pręt. 228.

Na gruncie tych dóbr znajdują się następujące zabudowania:

A. Folwark Jordanowice.

1. Pałac murowany dachówką kryty, o parterze i jednem piętrze z 5 ma kominami murowanemi nad dach wyprowadzonemi, z piwnicami pod takowym.

2 Oranżerja czyli pomarańczarnia w części murowana, w części z drzewa, z ścianą frontową oszkloną, dachówką kryta, ma na dachu 2 kominy.

3. Oranżerja druga mniejsza czyli kameljarnia, w części z drzewa, a w części murowana, dachówką i deskami kryta, o 1-ym kominie murowanym, nad dach wyprowadzonym.

4 Dom dla ogrodnika murowany gontami kryty, z kominem murowanym nad dach wyprowadzonym.

5. Szopa ze stajenką z drzewa w słupy, słomą kryta.

6. Szopa z drzewa w słupy murowane gontami kryta, pod którą piwnica.

7. Oranżerja murowana dachówką kryta, o 1 kominie murowanym nad dach wyprowadzonym, z jedną ścianą oszkloną

8. Park obszerny z drzewem dzikim i owocowem, z trzema groblami w którym altanka, kompas, 7 figór kamiennych, ławki i aleje z drzewa.

9. Ogród warzywny sztachetami i parkanem ogrodzony, w którym są inspekta, ogrodzony w części drewnianemi sztachetami, a w części murem.

10. Kuchnia przy dworze w pruski mur, z 2 kominami murowanemi nad dach gontami kryty wyprowadzonemi, z facjatami w dachu walącemi się.

11. Lodownia murowana, nad którą szopa deskami kryta.

12. Piwnica w ogrodzie murowana.

13. Studnia balami cembrowana pod dachem na słupach, z wałem i łańcuchem żelaznym, oraz kubłem okutym.

14. Kloaka z drzewa w słupy gontami kryta

15. Drwalnia z drzewa w słupy, ściany z lat mająca, gontami kryta.

16. Stajnia, obórki i kurniki z drzewa w słupy gontami kryte, a przy nich podwórko parkanem ogrodzone

17 Chlewy z drzewa w słupy gontami kryte

18. Stajnia murowana gontami kryta, a w niej zarazem 2 wozownie.

19. Psiarnia murowana gontami kryta z podwórkiem, parkanem ogrodzonem.

20. Dwa pawiloniki murowane na wzniesieniach dachówką kryte, z piwnicami pod temiż.

21. Gołębnik drewniany na takimże słupie.

22. Altana kratowa z drzewa.

23. Oficyna murowana dachówką kryta przy parku stojąca, o 2 kominach murowanych nad dach wyprowadzonych, a pod nią piwnice murowane.

24. Oficyna murowana dla służby o 1 kominie murowanym nad dach gontami kryty wyprowanym.

25. Obórki 2 i chlewek pod 1-ym dachem z drzewa w słupy gontami kryte.

26. Oficyna z drzewa w słupy, a w większej części w pruski mur i tynkowane z drzewa z kominami murowanemi, nad dach gontami kryty wyprowadzonemi.

27. Karczma murowana z zajazdem, z 2-ma kominami murowanemi, nad dach gontami kryty wyprowadzonemi.

28. Kuźnia z drzewa w słupy postawiona gontami kryta, z mieszkaniem dla kowala o 1-ym kominie murowanym nad dach wyprowadzonym.

29. Czworaki z drzewa w słupy postawione, o 1 kominie murowanym nad dach słomą kryty wyprowadzonym.

30. Chlewy z drzewa w słupy słomą kryte.

31. Folwark z drzewa w słupy o 1 kominie murowanym nad dach słomą kryty wyprowadzonym.

32. Piwnica balami cembrowana ziemią kryta.

33. Szopa z drzewa na takichże słupach z jedną ścianą tylną z desek, pod dachem słomianym.

34. Stajnie z drzewa w słupy gontami kryte.

35. Holendernia z drzewa w słupy słomą kryta.

36. Gołębnik na słupie drewniany.

37. Sernik na słupie drewniany.

38. Studnia balami cembrowana z żurawiem kuble n okutym.

39. Spichrz z drzewa na podmurowaniu słomą kryty.

40. Stodoła o 2-ch klepiskach z wierzejami na przestrzał i spichlerek z drzewa w słupy wystawione słomą kryte.

41 Stodoła o 1-ym klepisku z drzewa w słupy postawiona.

42. Stodoła o 2-ch klepiskach z drzewa w słupy, wraz z takąż szopą słomą kryte. W stodole mieści się młocarnia i sieczkarnia z fabryki Ewansa, a w szopie maneż czterokonny.

Ogrodzenia są sztachetowe, parkanowe lub z żerdzi.

B. Folwark Cyberowa Wola.

43. Stodoła o 1-ym klepisku z drzewa w słupy murowane, z wierzejami na przestrzał gontami kryta.

44. Owczarnia i holendernia z drzewa w słupy murowane gontami kryta.

45. Gorzelnia murowana gontami kryta z 1 kominem wysokim, a drugim mniejszym bez aparatów.

46. Czworaki z drzewa w węgieł słomą kryte, z 1 kominem murowanym nad dach wyprowadzonym.

47. Oborka i chlewy z drzewa słomą kryte.

48. Czworaki z drzewa w słupy z kominem murowanym, nad dach słomą kryty wyprowadzonym.

49. Chlewy z drzewa w słupy słomą kryte.

50. Piwnica balami cembrowana ziemią kryta.

51. Studnie 2, jedna z żurawiem, druga z pompą drewnianą, obie balami cembrowane.

52. Mostek na strudze z drzewa.

C. Folwark i wieś Wólka Grodziska.

53. Dwór z drzewa w węgieł o 1 kominie murowanym nad dach gontami kryty wyprowadzonym, z wystawką przed sienią i piwnicą.

54 Stajnia i chlewy z drzewa w słupy słomą kryte.

55. Stajnia i wołownia z drzewa w słupy słomą kryte.

56. Drwalnia i obórka z drzewa w słupy słomą kryte.

57. Holendernia i owczarnia z drzewa w słupy z trzema wierzejami dwuskrzydłowemi.

58. Spichrz z drzewa w słupy słomą kryty na podmurowaniu.

59. Stodoła o 2-ch klepiskach z wierzejami na przestrzał z drzewa w słupy słomą kryta.

60. Stodoła o 2-ch klepiskach z drzewa w słupy z takąż szopą, w której jest maneż.

61. Budka mała z desek zbita.

62. Studnia balami cembrowana z żurawiem i kubłem okutym.

63 Ogród częścią fruktowy częścią warzywny, około mórg 2 mający.

64. Młyn o 2-ch gankach z wietrznikiem łącznie z domem dla młynarza z drzewa w słupy, z kominem murowanym nad dach gontami kryty wyprowadzonym, z trzema kołami.

65. Stodółka o 1 klepisku z obórką z drzewa w słupy.

66. Obórka i wozownia z drzewa w słupy słomą kryte.

67. Chałupa na wzgórku z drzewa w słupy o 1 kominie murowanym nad dach słomą kryty wyprowadzonym, z przystawionym chlewikiem.

D. Wieś Kady.

68. Karczma z drzewa w słupy o 1 kominie murowanym nad dach słomą kryty wyprowadzonym.

69. Stodoła i obórka z drzewa w słupy słomą kryte.

E. Wieś Odranowa Wola.

70. Karczma z obórką z drzewa w słupy o 1 kominie murowanym, nad dach słomą kryty wyprowadzonym.

71. Obórka z drzewa postawiona słomą kryta, zła.

F. Młyn wodny Stary zwany.

72. Młyn wodny o 2 gankach z mieszkaniem z drzewa w słupy gontami kryte, z kominem murowanym nad dach wyprowadzonym, o 2 kołach z kompletną mechaniką.

73 Stodoła z drzewa o jednym klepisku słomą kryta.

74. Stajenka, obórka i chlewik z drzewa w słupy pod jednym dachem słomą kryte.

G. Młyn Putka.

75. Osada ta około włók 3 powierzchni mająca z wszelkiemi zabudowaniami należy prawem wieczystej dzierżawy do Heleny z Kowalskich Kostkowskiej za opłatą czynszu do Jordanowic rocznie rs. 67 k. 50 w dwóch półrocznych ratach.

H. Miasto Grodzisk v. Grodisk.

Miasto to po zniesieniu czynszów i uwłaszczeniu, oprócz propinacji nie przynosi żadnych dochodów dla dóbr.

W teritorium jego są następujące zabudowania dworskie.

76. Kapliczka murowana z sygnaturką dachówką kryta.

77 Dom z drzewa w węgieł gontami kryty z dwoma kominami murowanemi na dach wyprowadzonemi, do którego należy 200 prętów gruntu, dom ten ma być sprzedany Janowi Kostrzewa.

78. Wozownia z drzewa w słupy gontami kryta z chlewami pod jednym dachem.

79. Dom murowany w rynku pod Nr. 42, o parterze, gontami kryty, o 3 kominach murowanych, nad dach wyprowadzonych, dom ten ma być także sprzedany Moszkowi Erlich; przy domu tym:

80. Wozownia i stajnia z drzewa w słupy gontami kryta.

81. Karczma z zajazdem z drzewa w słupy na podmurowaniu, od strony kolei stojąca, gontami kryta, zajazd w części murowany, również gontami kryty, o dwóch kominach murowanych nad dach wyprowadzonych, w stanie opustoszałym.

82. Stajenka i 2 drwalnie z drzewa w słupy pod gontem.

83. Zabudowanie z drzewa w słupy tynkowane, pod parkiem Jordanowieckim stojące, gontami kryte, o jednym kominie murowanym nad dach.

84. Stajenka i obórka z drzewa w słupy gontami kryta.

85. Lodownia murowana ziemią kryta.

86. Pałacyk przy kolei masiv murowany, o parterze i piętrze z piwnicami, z wieżyczką o czterech gankach wzniesioną w kondygnacji drugiego piętra o pięciu kominach murowanych nad dach dachówką kryty wyprowadzonych, na wieży konduktor i chorągiewka wiatrowskazowa.

Po za lasem Jordanowieckim jest cegielnia składająca się.

87. Z pieca murowanego pod dachem z gont.

88. Szopy do stawiania cegły gontami krytej.

89. Domu z drzewa o jednym kominie murowanym nad dach słomą kryty wyprowadzonym.

90. Studni balami cembrowanej z żurawiem i kubłem.

Oprócz tego znajdują się tu i inne urządzenia zmieniające się.

Na drodze z Jordanowic do młyna Stare i niedaleko niego:

91. Chałupa z drzewa z kominem murowanym nad dachem gontami krytym.

92. Kuczka z drzewa w takież słupy.

93. Obórka z drzewa w słupy gontem kryta.

94. Kloaka o jednym sedesie z desek.

Zabudowania te są opuszczone i mają być własnością kupców lasu z możnością ich rozebrania.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętych i zaaresztowanych dóbr Jordanowice, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Kazimierza Brzezińskiego Obrońcy przy Senacie w Warszawie, przy ulicy Przejazd pod Nr. 659 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I-ym złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. Piotrowi Gogolewskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju w Błoniu w temże mieście gubernji Warszawskiej zamieszkałemu i urzędującemu, na ręce własne.

2. Augustowi Dobi leckiemu, wójtowi gminy Wólka Grodziska, w tejże wsi w powiecie Grodiskim Okręgu Błońskim urzędującemu na ręce Edwarda Wolfram Pisarza gminy.

Obudwom d. 1 (13) Lutego 1868 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętych dóbr Jordanowice w Okręgu Błońskim powiecie Grodziskim gubernji Warszawskiej położonych, dnia 8 (20) Lutego 1868 roku, a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w kancelarji Trybunału Cywilnego na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na audjencji publicznej Trybunału Cywilnego w Warszawie, w wydziale I-ym, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10-tej z rana, dnia 15 (27) Kwietnia 1868 roku.

Sprzedażą dyrygować będzie Kazimierz Brzeziński Obrońca przy Senacie, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 21 Lutego (4 Marca) 1867 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 21 Lutego (4 Marca) 1867 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu dwóch publikacji zbioru objaśnień i warunków w dniu 15 (27) Kwietnia i 29 Kwietnia (11 Maja) 1868 r. Trybunał wyrokiem w tymze dniu zapadłym, termin do trzeciej publikacji na d. 13 (25) Maja t. r godzinę 10 z rana oznaczył.

Termin powyższy z powodu niepopierania subhastacji przez Leona Loewenberga spadł, przeto na domaganie się:

1. Marji z Radwanów po Ewaryście Mokronowskim pozostałej wdowy w Warszawie pod Nr. 386.

2. Marji-Anieli Hieronimy 3-ch imion.

3. Marji - Elzbiety Stanisławy - Anny 4-ch imion nieletnich usamowolnionych Mokronowskich, w małżeństwie Marji z Radwanów z niegdy Ewarystem Mokronowskim spłodzonych córek, w asystencji swej matki i kuratorki Marji z Radwanów Mokronowskich działających, w Warszawie pod Nr. 386 zamieszkałych, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Konstantego Borzewskiego Adwokata w Warszawie pod Nr. 554A. zamieszkałego, obrane mających, po wydanym nakazie subhastacyjnym przez Komornika Markiewicza, w poszukiwaniu od Antoniego Mokronowskiego właściciela dóbr Jordanowic sumy rub. sr. 41,249 kop. $63^{7}/_{10}$ z procentem od dnia 1 Lipca 1867 roku, z mocy wyroku Trybunału Warszawskiego z dnia 18 (30) Października 1868 r. dział majątku po Ewaryście Mokronowskim potwierdzającego, Trybunał wyrokiem z dnia 5 Lutego (9 Marca) 1869 roku, Marję z Radwanów Mokronowską wdowę Marję-Anielę-Hieronimę i Marję - Elzbietę-Stanisławę - Annę, nieletnie, usamowolnione, Mokronowskie, w asystencji swej matki jako kuratorki działające, w prawa Leona Loewenberga do popierania subhastacji dóbr Jordanowic podstawił, a następnym wyrokiem z dnia 28 Marca (9 Kwietnia) t. r, termin do trzeciej publikacji zbioru objaśnień i warunków na d. 18 (30) Kwietnia 1869 r. godzinę 10 z rana oznaczył.

Trzecia publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na publicznej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I. w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej, pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana, w dniu 18 (30) Kwietnia 1869 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Konstanty Borzewski, Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu w terminie powyższym trzeciej publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży dóbr ziemskich Jordanowice z przyległościami i należytościami, Trybunał wyrokiem w tymże dniu zapadłym, termin do przygotowawczego przysądzenia rzeczonych dóbr na d. 3 (15) Czerwca 1869 r. godzinę 10 z rana wyznaczył, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń w Wydziale I. Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549.

Licytacja w terminie przygotowawczego przysądzenia zacznie się od sumy rs. 15,000, jaką popierający sprzedaż postąpią, zaś w terminie ostatecznego przysądzenia od $^{2}/_{3}$ części szacunku, taksą przez biegłych wykazanego.

Warszawa d. 9 (21) Maja 1869 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu w dniu powyższym przygotowawczego przysądzenia, w którym dobra Jordanowice z przyległościami, przygotowawczo Konstantemu Borzewskiemu Adwokatowi, za sumę rs. 15,000 przysądzone zostały, Trybunał wyrokiem w d. 3 (15) Czerwca r. b., termin do ostatecznej sprzedaży powyższych dóbr na dzień 17 (29) Lipca 1869 r. godzinę 10 z rana w Wydziale I. Trybunału wyznaczył.

Termin powyższy odbędzie się na audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549.

Licytacja zacznie się od sumy rsr. 49,536 k. 77, jako $^{2}/_{3}$ części szacunku taksą przez biegłych wykazanego.

Vadium rs. 10,000.

1—1 Radca Dworu Zgórski.

N. D. 4516. Pisarz Trybunału Cywilnego w Kaliszu.

Wiadomo czyni, iż na żądanie Stanisławy z Chrapowickich Kłobukowskiej, Aleksandra Kłobukowskiego obywatela małżonki, w asystencji i za upoważnieniem męża czyniącej w Stellotyszkach powiecie Kolskim gubernji Kaliskiej zamieszkałej, a zamieszkanie prawne do tego interesu u Franciszka Modrzejewskiego Patrona Trybunału w Kaliszu, obrane mającej, od której tenże Patron stawa i subhastacją dóbr Jaskrów w poszukiwaniu sumy rsr. 1,589 k. $50^{1}/_{4}$ z procentem popiera, protokułem Komornika Trybunału Franciszka Roweckiego w dniu 14 (26) Kwietnia 1869 r. sporządzonym, zajęte zostały na sprzedaż w drodze przymuszonego wywłaszczenia:

DOBRA ZIEMSKIE

Jaskrów, składające się z wsi i folwarku Jaskrów, oraz osady Ołowianka zwanej, z wszelkiemi zabudowaniami dworskiemi, z wyłączeniem gruntów i zabudowań na własność włościan przeszłych, zresztą z wszelkiemi dochodami i użytkami, rolami, pastwiskami, wodami i lasami z tem co ich całość stanowi i jak się znajdują.

Dobra te graniczą na wschód słońca z dobrami Wancerzew, na południe z dobrami Siedlec rządowemi, na zachód z dobrami Wyczerpy, a na północ z dobrami Wyczerpy. Odległe są od Częstochowy wiorst 9, Mstowa 4, Kłobucka 22, Przyrowa 21, a Petrokowa 70, należą do parafii Mstów, gminy Wencerzew, powiatu i okręgu Częstochowskiego, guberuji Petrokowskiej, których właścicielem Ludwik Szaniawski z własnych funduszów się utrzymujący w Jaskrowie zamieszkały i znajdują się w jego posiadaniu.

Granice są niesporne, obcą dziedziną nie przedzielone Całe dobra mają przybliżonym sposobem włók 47 mórg 7 prętów 250, czyli dziesiatyn 720, grunta należą do klasy II, III i IV. Znajdują się zabudowania dworskie szczegółowo w akcie zajęcia opisane, karczmarz Kacper Frajtowicz płaci rocznie rs. 60 a Filip Wosik i Andrzej Chopka z posiadanych gruntów płaci rocznie po rsr. 15. Podatki do kasy powiatu Częstochowskiego, opłacają się rs. 437 k. $3^{1}/_{2}$ rocznie.

Więcej szczegółowy opis dóbr Jaskrowa pod względem klasyfikacji gruntów, stanu zabudowań i innych szczegółów, znajduje się w protokule zajęcia u popierającego sprzedaż Patrona Modrzejewskiego, gdzie równie zbiór objaśnień i warunków każdego czasu przejrzeć można.

Protokół zajęcia doręczony jest w kopjach Pisarzowi Sądu Pokoju w Częstochowie Ignacemu Brochockiemu i Wójtowi gminy Wancerzew Maciejowi Fertacz do rąk własnych w dniu 9 (21) Maja 1869 r. następnie do księgi wieczystej dóbr zajętych w kancelarji Ziemiańskiej dnia 29 Maja (10 Czerwca) t. r. wniesiony i wpisany, a do księgi zaaresztowań w biurze Pisarza Trybunału utrzymywany d 10 (22) Czerwca r b. wpisany i zaregestrowany został.

Sprzedaż dóbr tych odbywać się będzie na audjencji Trybunału Cywilnego w Kaliszu w miejscu zwykłych posiedzeń w pałacu sądowym przy ulicy Józefina stojącym.

Pierwsze ogłoszenie warunków licytacji i sprzedaży na audjencji Trybunału w dniu 23 Lipca (4 Sierpnia) 1869 r. o godzinie 10 z rana nastąpi.

Kalisz d. 11 23 Czerwca 1869 r.

1—1 Asesor Kolegjalny, J. Migórski.

N. D. 4517. Pisarz Trybunału Cywilnego w Kaliszu.

Wiadomo czyni, iż na żądanie Romana Radolińskiego, właściciela dóbr Piątku małego, w dobrach Zborowie, Powiecie Kaliskim zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu u Franciszka Modrzejewskiego Patrona Trybunału w Kaliszu obrane mającego, od którego tenże Patron stawa i subhastacją dóbr Złotniki małe, w poszukiwaniu sumy rs. 8,558 z procentem popiera, protokułem Komornika Trybunału Romualda Pinowskiego, w dniu 10 (22) Maja 1869 r. sporządzonym, zajęte zostały na sprzedaż w drodze przymuszonego wywłaszczenia

DOBRA ZIEMSKIE

Złotniki małe, składające się z wsi, kolonji, oraz folwarku tegoż nazwiska, z wszelkiemi zabudowaniami dworskiemi, z wyłączeniem gruntów i zabudowań na własność włościan przeszłych, zresztą z wszelkiemi dochodami i użytkami, rolami, łąkami, pastwiskami i zaroślami, z tem co ich całość stanowi i jak się teraz znajdują.

Dobra te graniczą na wschód słońca z dobrami Złotniki wielkie i Goliszewem, na zachód z majętnością Stawiszyn, czyli dobrami Długa Wieś do majętności Stawiszyn należącemi, na północ z dobrami Petryki, a na południe z dobrami Żelazków, odległe od miasta Kalisza wiorst 16, Stawiszyna 3, Koźminka 19, a Turku 25, należą do parafji Goliszew, gminy Zborów, Powiatu i Gubernji Kaliskiej, których jest właścicielem Zygmunt Rudnicki w Złotnikach małych zamieszkały i znajdują się w jego posiadaniu.

Granice są niesporne, obcą dziedziną nieprzedzielone. Całe dobra mają przybliżonym sposobem włók 17 morg 24 prętów 42, czyli na miarę ruską dziesiatyn 261, grunta należą do klasy II ej, III-ej i IV-ej. Znajdują się zabudowania dworskie, które jak równie inwentarze i wysiew w akcie zajęcia szczegółowo są wymienione, propinację dzierżawi na rok jeden Hieronim Konieczny za rs. 150. Podatki dworskie do Kasy Gubernjalnej w Kaliszu opłacają się rocznie rs. 337 k. $61^{1}/_{2}$.

Więcej szczegółowy opis dóbr Złotniki małe, pod względem stanu zabudowań i innych szczegów, znajduje się w protokule zajęcia u popierającego sprzedaż Patrona Modrzejewskiego, gdzie również zbiór objaśnień i warunków, każdego czasu przejrzane być mogą.

Protokół zajęcia doręczony jest w kopjach: Pisarzowi Sądu Pokoju w Kaliszu Antoniemu Rychłowskiemu i Wójtowi gminy Zborów Józefowi Witczak do rąk własnych, w d. 16 (28) Maja r. b., a następnie do księgi wieczystej dóbr zajętych w Kancelarji Ziemiańskiej dnia 24 Maja (5 Czerwca) t. r wniesiony i wpisany, zaś do księgi zaaresztowań w biurze Pisarza Trybunału utrzymywanej, d. 7 (19) Czerwca 1868 r. wpisany i zaregestrowany został. Sprzedaż dóbr tych odbywać się będzie na audjencji Trybunału Cywilnego w Kaliszu, w miejscu zwykłych posiedzeń w pałacu sądowym przy ulicy Józefina stojącym.

Pierwsze ogłoszenie warunków licytacji i sprzedaży na audjencji Trybunału w dniu 17 (29) Lipca 1869 r. o godzinie 10-ej z rana nastąpi.

Kalisz dnia 7 (19) Czerwca 1869 roku.
Asesor Kolegjalny, J. Migórski.

N. D. 4513. Pisarz Trybunału Cywilnego w Płocku.

W zastosowaniu się do art 632 K. P. S. wiadomo czyni iż na żądanie Eliasza Marcuse kupca w m. Berlinie państwie Pruskim zamieszkałego, jako cesjonarjusza Hejmana Jakóba, a zamieszkanie prawne do tego interesu w mieście Płocku u Ignacego Jabłońskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Płocku obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rsr. 10,000 z procentem 5% od d 1 Lipca (n. s.) 1867 r. liczącym się, kosztów egzekucyjnych rs. 33 kop. 90, kosztów wydanego nakazu z doręczeniem rubli srebrem 11 kopiejek 85 i dalszych, od Felicjana Myślińskiego w dobrach Młyniec Powiecie Lipnowskim zamieszkałego, protokółem Felicjana Kotarskiego Komornika przy Trybunale Cywilnym w Płocku w dniu 20 Stycznia (1 Lutego) r. b. rozpoczętym, a w dniu 25 Stycznia (6 Lutego) t. r. ukończonym, zajęte i zaaresztowane zostały w drodze przymuszonego wywłaszczenia dobra ziemskie Młyniec składające się z wsi tegoż nazwiska, folwarku Józefowo i młyna Gerlach zwanego. Dobra te położone są w parafji Ciechocin, gminie Dobrzejewice, Powiecie i Okręgu Lipnowskim Gubernji Płockiej; znajdują się w odległości od miasta Dobrzynia nad Drwęcą mil $2^{1}/_{2}$, Kikoła mil $4^{1}/_{2}$, Lipna mil 6, Płocka mil 14 i graniczą: na wschód z dobrami rządowemi Ciechocin, na południe z folwarkiem prywatnym Ośmiałowo, Mierzynkiem i kolonją rządową Lelitowo, na zachód z wsią rządową Krobią, na północ z królestwem Pruskiem; mają granice jawne, oznaczone, niczyją obcą własnością nie przecięte, oprócz gruntów włościan uwłaszczonych Stanowią one własność Felicjana Myślińskiego dłużnika, wydzierżawiane zaś zostały za aktem urzędowym przed Rejentem Przysieckim w Warszawie z dnia 10 (22) Lipca 1867 r. Dominikowi Myślińskiemu na lat 12, poczynając od dnia 12 (24) Czerwca 1867 r, pozostają w posiadaniu tego ostatniego, a zarządzane są przez Makarego Nowickiego rządcę.

W dobrach powyższych znajdują się następujące zabudowania:

A. Na folwarku Młyniec: 1. Dwór z drzewa z dwoma facjatami murowanemi gontami kryty, o 9 pokojach, dwóch przedpokojach, garderóbce, dwóch pokojach na facjacie, z piwnicami sklepionemi murowanemi, przez właściciela Felicjana Myślińskiego i rządcę Makarego Nowickiegó zamieszkały. 2. Oficyna z cegły dachówką holenderką kryta, o dwóch kuchniach, jednym pokoju i spiżarni, oraz dwóch sieniach, z piwnicami z kamienia murowanemi, do których wchód przymurowany do szczytu oficyny. 3. Kloaka z drzewa deskami oszalowana i deskami kryta 4. Sklep w ziemi z kamienia murowany, słomą kryty, do którego wejście schodami, nad jakiemi jest przystawka o jednej komorze. 5. Stodoła mała z drzewa, deskami oszalowana, słomą kryta, przy której jest przystawiony szajerek słomą kryty. 6. Drwalnia z drzewa, deskami oszalowana słomą kryta. 7. Stajnia z komorą na podmurowaniu kamiennem z pacy i surówki murowana, słomą kryta. 8. Kurniki na podmurowaniu kamiennem z cegły murowane słomą i dachówką kryte a przy nich przybudowana kloaka słomą kryta. 9. Obory na podmurowaniu kamiennem z cegły pobudowane, słomą kryte, obejmują: stajnie szopy dla bydła, komorę i owczarnię. 10. Wołownia z drzewa słomą kryta. 11 Stodoła z drzewa deskami oszalowana, słomą kryta, a przy niej młocarnia i sieczkarnia czterokonna stara. 12. Stodoła z drzewa deskami oszalowana słomą kryta. 13. Spichrz z drzewa o piętrze słomą kryty, obok którego dostawiona i razem połączona wozownia a nad piętro połączone ze spichrzem. 14 Dom w ogrodzie z drzewa słomą kryty, a przy nim chlew z drzewa dachówką kryty. 15. Kaplica w ogrodzie z drzewa, deskami oszalowana. o jednej kopule z dwoma małemi sygnarkami, dachówką kryta z rekwizytami i aparatami kościelnemi; dla kaplicy tej nadanych jest 5 odpustów uprzywilejowanych 16. Figura na podmurowaniu z cegły, nad nią szafa stolarskiej roboty, a w tej statua s-go Ignacego 17. Słup drewniany a na nim dzwonek do folwarku należący. 18 Studnia balami cembrowana z żurawiem Powyższe zabudowania połączone są z sobą płotem częścią z żerdzi, a częścią ze sztachet z bramą z drzewa na słupach murowanych wystawioną. 19. Dom z cegły murowany słomą kryty, do którego przybudowana jest stajnia z drzewa, słomą kryta. Dom ten wraz ze stajnią i pół morgiem gruntu dzierżawi kordon straży granicznej za opłatą roczną rs 30. 20. Dom z drzewa słomą kryty, zamieszkały przez służących dworskich 21 Chlewek z drzewa słomą kryty. 22. Kuźnia z drzewa dachówką kryta. 23. Dom z drzewa słomą kryty o czterech sieniach, sześciu izbach i pięciu komórkach, z tych w jednej izbie z komorą mięszka Franciszek Muratowski parobek dworski i ta część domu należy do dworu, reszta zaś do uwłaszczonych włościan. 24 Dom z drzewa słomą kryty, o jednej sieni i izbie, gdzie mięszka leśny dworski Józef Florkiewicz. Obok tego domu jest stodółka z drzewa słomą kryta. 25. Dom z drzewa, przymurowany cegłą, słomą kryty przez służących dworskich zamieszkały. W domu pod pozycją 20 wymienionym, mięszka między innemi ludźmi dworskiemi Jan Maus kowal dworski, który swojemi narzędziami kowalskiemi odrabia dla dworu w kuźni wszelką robotę kowalską i ślusarską, za co pobiera rocznie zasług rsr. 40, oraz ordynarji w ogóle korcy $9^{1}/_{2}$ i ma oddaną jedną morgę gruntu pod kartofle i cztery sążnie drzewa.

B Na folwarku Józefowo: 26. Dom dworski z drzewa słomą kryty, zamieszkały przez ludzi dworskich 27. Studnia stara, zniszczona bez żurawia w części zawalona. 28 Stodoła murowana słomą kryta. 29. Parsk do kartrfli w ziemi z drzewa. 30. Dom z drzewa słomą kryty, z przybudowaną stajnią z drzewa słomą krytą. Dom ten wraz ze stajnią i pół morgiem ogrodu dzierżawi kordon straży granicznej za opłatą roczną rsr 30. 31. Dom stary z drzewa słomą kryty, przez Józefa Stalmierskiego i Jana Grząkowskiego wyrobników zamieszkały.

C. Na folwarku młyn Gerlach zwanym: folwark ten jest osadą wieczysto-czynszową, położony nad rzeką Drwęcą, w około jeziór dworskich, oraz gruntów dworskich ornych, którą posiada August Berent, na mocy aktu urzędowego w d 5 Lipca 1819 r. przed Rejentem Bronisz, przez dziedzica poprzednikom nadany, a następnie mocą aktu w d. 20 Maja 1851 r. przed Zabielskim Rejentem, przez niego z dawniejszemi posiadaczami zawartego. Na osadzie tej są następujące zabudowania własne Augusta Berent: *a)* dom z cegły dachówką kryty; *b)* stodoła z drzewa słomą kryta; *c)* stodoła z drzewa słomą kryta; *d)* szopa murowana słomą kryta; *e)* młyn z drzewa na palach słomą kryty, o 2ch gankach i 2ch kołach wodnych ze szluzami Ogródek owocowy mieszczący drzewek owocowych różnego gatunku około sztuk 200. Gruntów ornych wraz z ogrodami posiada mórg 60, łąk mórg 15. Wieczysty posiadacz obowiązany jest płacić dworowi rocznie czynszu dzierżawnego rubli srebrem 90, z obowiązkiem wypełniania dla dworu bezpłatnie mlewa i ponoszenia podatków skarbowych.

Na folwarku Młyniec zaprowadzone jest gospodarstwo dwunastopolowe szlakowe, każdy zaś szlak ma mniej więcej rozległości około mórg 50, czyli razem grunta orne mają rozległości około mórg 600, łąki gruntowe i nadrzeczne, ciągnące się wzdłuż rzeki Drwęcy, mają rozległości około mórg 60, z których sprzątą się siana rocznie około fur 4-konnych 61, las młodociany sosnowy około mórg 57 pręt. 81, 4 jeziora zarybione około mórg 38 pr. 273 wynoszące, nieużytków około mórg 40, ogród owocowy połączony z dzikiem i warzywnym. około mórg 5, w nim drzew rodzących różnego wieku i gatunku około sztuk 1140, zaś drzew dzikich. jako to: topoli, akacji i innych około sztuk 250. nadto znaczna ilość krzewów; są także: terasy, schodki kamienne, mostek drewniany popsuty, 2 zdroje. kanalik i inspekta.

Na folwarku Józefowo zaprowadzone jest gospodarstwo trzypolowe: pole ozimne ma obecnie rozległości około mórg 80. jarzynne około mórg 84 pr. 120. ugorowe około mórg 98 pręt 10, razem gruntu ornego około mórg 262 pr. 170, łąki a raczej smugi. z których sprzątą się siana około mórg 3 wynoszą, las po większej części brzozowy, w małej zaś części olszowy, w którym jest drzewo stare i młode. ma około mórg 20, nieużytków około mórg 4 pr 20

Młyn Gerlach zwany, jako osada wieczysto-czynszowa ma gruntu ornego mórg 60, łąk mórg 15, razem mórg 75.

Z dóbr zajętych Młyniec z przyległościami i przyznano włościanom gruntu mórg 199 pr. 17. Ogólna zatem rozległość dóbr Młyniec z przyległościami, licząc przybliżonym sposobem, wynosi mórg 1364 pr. 221, czyli włók 45. mórg 14, prętów 221, miary nowopolskiej.

Na folwarku Młyniec jest urządzonych osad włościańskich 20, zaś na folwarku Józefowo osad 11, które mają na gruntach i w lasach dworskich pewne służebności.

Inwentarz stanowią, na folwarku Młyniec: wołów roboczych 16, koni fornalskich 8, krów dojnych 5, owiec 100, wozów na żelaznych osiach 3, bron żelaznych 3, pługów pół amerykańskich 5 radeł 2; na folwarku zaś Józefowo żadnych inwentarzy niema.

Dobra Młyniec z przyległościami opłacają rocznie podatków w ogóle rs. 320 kop. 63, a zaległość wynosi rs. 154 k. 76.

Obszerniejsze opisanie powyższych dóbr znajduje się w protokóle zajęcia, oraz w zbiorze objaśnień i warunków licytacyjnych, które u Ignacego Jabłońskiego Patrona i w Kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego w Płocku przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono.

1. Janowi Lipińskiemu Wójtowi gminy Dobrzejewice. 2. Goraczkowskiemu Naczelnikowi Powiatu Lipnowskiego, na ręce urzędnika dyżurnego Dinnickiego i 3. Siniarskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju w Lipnie, pierwszemu d. 21 Lutego (5 Marca) a dwom ostatnim d. 22 Lutego (6 Marca) r. b. przez Woźnego Trybunału Cywilnego w Płocku Adama Więckowskiego

Akt zajęcia dóbr Młyńca na sprzedaż w drodze subhastacji, wniesiono do księgi wieczystej tychże dóbr dnia 13 (25) Marca roku bieżącego a do księgi zaaresztowań w Kancelarji Pisarza Trybunału utrzymywanej, dnia dzisiejszego.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych, odbędzie się na audjencji Trybunału Cywilnego w Płocku o godzinie 10 z rana, w d. 13 (25) Maja 1869 roku.

Płock d. 25 Marca (6 Kwietnia) 1869 r.

Asesor Kolegjalny, Bielski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Płocku.

Płock d. 25 Marca (6 Kwietnia) 1869 r.

Asesor Kolegjalny, Bielski

Po odbyciu 3ch publikacji warunków licytacyjnych przygotowanych do sprzedaży w drodze przymuszonego wywłaszczenia dóbr Młyniec z przyległościami, termim do przygotowawczego tychże dóbr przysądzenia wyznaczony został na d 18 (30) Lipca r. b. godzinę 10 z rana na publicznej audjencji Trybunału tutejszego, w którym to terminie licytacja rozpocznie się od sumy rs. 15,000 przez ekstrahenta subhastacji podanej.

Płock dnia 10 (22) Czerwca 1869 r.

1—1 Asesor Kolegjalny, Bielski.

N. D. 4532. Pisarz Trybunału Cywilnego w Radomiu.

Podaje do wiadomości, że na żądanie Michała Xawerego Stępkowskiego emeryta, w mieście gubernjalnem Radomiu zamieszkałego, a zamieszkanie prawne u Władysława Kinickiego Patrona przy Trybunale w Radomiu w temże mieście zamieszkałego; obrane mającego; w poszukiwaniu sumy rsr. 2,700 z procentami i kosztami, aktem Komornika Leona Kucharskiego przy Trybunale w Radomiu z daty 6 (18) Maja 1868 r zajęte zostały na przymuszoną przedaż:

DOBRA ZIEMSKIE

Borów z przyległościami w gminie Miechów, parafji Odechów, Okręgu i Gubernji Radomskiej położone, do Zeliga Szereasz w Borowie zamieszkałego należące, odległe od Radomia mil 4, od miasta okręgowego Kozienic mil 6, od miasta Kozanowa wiorst 8, od miasta Ciepielowa mil 2, składające się z folwarku Borów z przyległościami Ruda-Koziorowa, Wólka Gąciarska, młyna, tartaku i folusza, oraz dwóch karczem jednej we wsi Borowe, drugiej we wsi Rudzie-Koziorowej mające przez przybliżenie ogólnej przestrzeni gruntów folwarcznych około mórg 825, w szczególności zaś w ogrodach około morg 4, w gruncie ornym żytnim około mórg 330, w łąkach około mórg 45, w lasach młodych po większej części zniszczonych, obciążonych nadto służebnościami włościan około mórg 394, w zaroślach, krzakach i nieużytkach około mórg 40, w placach pod zabudowaniami około mórg 12.

Zabudowania w folwarku Borów następujące:

Dwór drewniany gontem kryty,, kuchnia do dworu przystawiona, dwa chlewiki w słupy drewniane, budynek drewniany pod gontem, mieszczący stajnię, oborę i szopę z sieczkarnią i kieratem; budynek drewniany dziś obora dawniej na owczarnię przeznaczony, stodoły dwie pod słomą o trzech klepiskach, spichlerz z bali pod gontem, piwnica, słup z dzwonkiem, łazienki drewniane nad rzeczką przepływającą przez Borów, gorzelnia z cegły obok niej budynek gontem kryty, w gorzelni aparat Pistorjusza, z tyłu gorzelni budynek w ziemię wmurowany, pod gontem, studnia cembrowana, piwnica, wołownia z cegły na wapno murowana pod gontem, czworak z bali w slupy wystawiony pod słomą, Dwojaki, chałupa drewniana, do której przystawiony chlewik, czworaki drewniane pod gontem.

Budowle w folwarku Wólce Gąciarskiej takie:

Karczma drewniana pod gontem, do której przybudowana stajnia, oraz rozpoczęty budynek na czworaki, do karczmy należy blizko pół morgi gruntu, w karczmie tej mieszka Konstancja Justalska, trudniąca się szynkiem i płaci rocznie czynszu rsr 110 do dworu

W folwarku Ruda Koziorowska znajdują się:

Młyn wodny, budynek z drzewa w słupy, z pogródkami, tartak z drzewa w słupy, folusz z desek także deskami pobity, budynek drewniany w słupy wystawiony, z dwóch stron tynkowany, połowa tylko tego budynku należy do dworu. Młyn, tartak i folusz z mieszkaniem trzyma w zastawie Icek Kirszenbaum poczynając od dnia 1 Lipca 1865 r. do tegoż dnia 1868 r. za opłatą czynszu rs. 315 i w procencie od sumy zastawnej rs. 1,500 dalej karczma drewniana z dwoma ogródkami, dzierżawiona przez Majera płacącego czynsz roczny rs. 79.

Ogród owocowy, trzy sadzawki, studnia, mostów w Rudzie Koziorowej trzy.

Inwentarz zajęty taki: wołów 6, krów 6, jałowizny sztuk 25, koni 5 z uprzężą, wozów 4, pługów i bron tyleż.

Podatki z całych dóbr wynoszą rs. 417 k. 16, na Urząd Gminny rs. 22 k. 20 i na stróża rs. 1 kop. 80.

Akt zajęcia doręczony Pisarzowi Sądu Pokoju w Radomiu dnia 26 Marca (7 Kwietnia) 1869 r. i Wójtowi gminy Miechów Tomaszowi Piątek dnia 11 (23) Marca 1869 r.

Wniesiony do księgi wieczystej dnia 5 (17) Kwietnia 1869 roku a wpisany do księgi zaaresztowań w kancelarji Pizarza Trybunału w Radomiu, także dnia 5 (17) Kwietnia 1869 r.

Pierwsze ogłoszenie warunków sprzedaży nastąpi dnia 14 (26) Maja 1869 r. o godzinie 10 rano na posiedzeniu Trybunału w Radomiu.

Obszerniejszy opis dóbr i warunki sprzedaży, są do przejrzenia w kancelarji Pisarza Trybunału i u Władysława Kinickiego Patrona sprzedaż tę popierającego.

Radom d. 5 (17) Kwietnia 1869 r.

Szczuka.

Jako kopja niniejszego obwieszczenia wywieszono została w dniu dzisiejszym na tablicy w sali audjencjonalnej Trybunału Cywilnego w Radomiu poświadczam.

Radom d. 5 (17) Kwietnia 1869 r.

Szczuka.

Po odbyciu trzech publikacji, w terminach prawem przepsianych, termin do czwartej publikacji i przygotowawczego przysądzenia dobr Borowa oznaczony został przez Trybunał na dzień 23 Lipca (4 Sierpnia) 1869 roku godzinę 10-ą rano na audjencji Trybunału W terminie tym licytacja rozpocznie się od sumy rs. 18,000 lub gdy jej nikt nieofiaruje od ⅔ części tego szacunku, to jest od sumy rs. 12,000

Radom d. 5 (17) Czerwca 1869 r.

Szczuka

N. D. 4531. Pisarz Trybunału Cywilnego w Radomiu.

Zawiadamia, że na żądanie Rafała Konarskiego właściciela dóbr Przytyka, tamże w Okręgu i Gubernji Radomskiej; Edwarda Konarskiego w Wostwiżyńskiej Twierdzy Obwodzie Tierskim Cesarstwie Rosyjskiem; Stanisława Konarskiego obywalela krajowego, także w dobrach Przytyku; Ludwiki z Konarskich Platona Ostachiewicza obywatela małżonki; Karoliny z Konarskich 1-o voto Ostachiewiczowej 2-o Feliksa Wojcickiego obywatela krajowego w Radomiu zamieszkałego małżonki w mieście gubernialnem Radomiu zamieszkałych. wszystkich zamieszkanie prawne w mieście gubernjalnem Radomiu, u Władysława Kinickiego Patrona przy Trybunale Radomskim w mieście Radomiu zamieszkałego, obrane mających.

W poszukiwaniu sumy kapitalnej rs. 6,000 z procentem od dnia 12 (24) Czerwca 1865 r. liczącym się, zaległym na sumę rsr 300, do dnia 2 (14) Czerwca 1866 r. obliczonym, zajęte zostały na sprzedaż przymusową w drodze wywłaszczenia, aktem Piotra Wojciechowskiego Komornika przy Trybunale rzeczonym z d. 15 (27) Września 1866 r.

DOBRA ZIEMSKIE,

Gołoszyce Niższe, z przyległościami do Jana Jagnińskiego w dobrach tychże zamieszkałego i zamieszkanie prawne obrane mającego należące, składające się z folwarku Gołoszyce i lasu położonego oddzielnie pomiędzy obcemi realnościami, odległego od Gołoszyc mil 2.

Dobra te są położone w parafii Modliborzyce gminie tegoż nazwiska, powiecie i okręgu Opatowskim gubernji Radomskiej, w odległości od miasta okręgowego i powiatowego Opatowa wiorst 8, położone pomiędzy miastami najbliższemi: Opatowem, Słupią, Iwaniskami i Łagowem. Zawierają w gruntach ornych włók 10, łąk mórg 25, ogrodów warzywnych mórg 2 prętów 4, nieużytków mórg 5, wody pręt. 50, drogi mórg 4, pod budowlami mórg 4, pod lasem urządzonym w gminie Piotrków okręgu Opatowskim położonym włók 2, mórg 19, pręt 234.

W folwarku Gołoszyce Niższe znajduje się: dwór drewniany gontem kryty, po za którym w ogrodzie altanka, dwojaki, wozownia, obora, chlewy, spichrz, chlewy drugie. stajnia, kurniki, piwnica, stodoła o dwóch klepiskach z młockarnią i sieczkarnią oraz kieratem, stodoła druga nowa, czworaki przy których w rogach mieszczą się chlewiki, studnia. wiatrak, dom młynarza, karczma, stajnia, kuźnia, dwa mostki, wszystkie budowle drewniane.

Grunta włościańskie urządzone i odseperowane, granice odznaczone miedzami lecz nieokopcowane. Las obciążony służebnością dla włościan Oziębłowa, gleba ziemi w dobrach po większej części pierwszej klasy żytnia. Dochody czerpać można z produkcji zboża, a propinacja która wydzierżawioną była od dnia 12 (24) Czerwca 1866 roku, na rok jeden za kontraktem prywatnym Ickowi Sztarkman za rs. 210, oraz z wiatraka, który jak twierdził przy zajęciu tenże Sztarkman, posiada ów jako zastawnik w sumie rs. 600, lecz niema na to kontraktu urzędowego.

Podatki i ciężary przed dominium wypłacane w roku 1866 wynosiły rocznie rsr. 384 kop. 1½.

Akt zajęcia doręczony Pisarzowi Sądu Pokoju w Opatowie Ludwikowi Wolińskiemu d. 7 (19) Września 1866 r. Wójtowi gminy Modliborzyce d 6 (18) Września 1866 r.

Wniesiony do księgi wieczystej dóbr Gołoszyc d. 27 Marca (8 Kwietnia) 1869 r.

Wpisany do księgi zaaresztowań w Kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego w Radomiu dnia 3 (15) Kwietnia 1869 r.

Pierwsze ogłoszenie warunków sprzedaży nastąpi w d. 14 (26) Maja 1869 r. o godzinie 10 rano na audjencji Trybunału Cywilnego w Radomiu.

Obszerniejszy opis dóbr i warunki sprzedaży, sę do przejrzenia w Kancelarji Pisarza Trybunału i u Władysława Kinickiego Patrona sprzedaż tę popierającego.

Czyni się w końcu wzmianka, że dziś z powodu zapłacenia sum, Ludwiki z Konarskich, Platona Ostachiewicza żony, i Karoliny z Konarskich 1-o voto Ostachiewiczowej 2-o Feliksa Wójcickiego żony, każdej po rs. 1,200 z procentami od tych sum, przymuszona sprzedaż popieraną jest na żądanie wyłącznie Rafała Konarskiego, Edwarda Konarskiego i Stanisława Konarskiego, wyżej z zamieszkań wymienionych, na satysfakcją sumy rs. 3,600 z procentami od d. 12 (24) Czerwca 1865 r. należnymi.

Radom, d. 3 (15) Kwietnia 1869 r.

Szczuka.

Jako kopia niniejszego obwieszczenia wywieszoną została w dniu dzisiejszym na tablicy w Sali audjencjonalnej Trybunału Cywilnego w Radomiu poświadczam

Radom d. 3 (15) Kwietnia 1869 r.

Szcznka.

Po odbyciu trzech publikacji, w terminach prawem przepisanych. termin do przygotowawczego przysądzenia dobr Gołoszyc Niższych, oznaczony został przez Trybunał na dzień 2 (14) Lipca 1869 r godzinę 10 rano, w którym to terminie, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 15,000, a wrazie nieofiarowania jej przez nikogo, od ⅔ części tego szacunku, to jest od sumy rs 10,000.

Radom d. 11 (23) Czerwca 1869 r.

1—1 Szczuka.

N. D. *4470. Komornik przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego.*

Podaje do wiadomości publicznej, iż na mocy postanowienia Sądowego, rozmaite towary wełniane w sztukach, oraz perkaliki chustki bawełniane różnego koloru w paczkach i sztukach w Warszawie przy ulicy Dzikiej w podwórzu domu Nr. 2322 w dniu 1 (13) Lipca r. b. 1869 poczynając od godziny 10 z rana przez głośną licytację więcej dającemu, za gotowe pieniądze zaraz po przybiciu płacić się winne, niezawodnie sprzedane będą.

1—1 A. *Szadkowski*, Komornik.

N. D. 4535. W dniu 20 Czerwca (2 Lipca) r. b. o godzinie 10 i 11 z rana na targu przed Trzema Krzyżami, sprzedane zostaną przez publiczną licytację: ławki sosnowe stojące, świeczniki mosiężne, różne meble machoniowe, jesionowe, zegary, lamy, lustra i t. p. objekta.

Wichrowski, Komornik.

LISTY GOŃCZE.
СЫСКНЫЕ ЛИСТЫ.

N. D. *3913. Судъ Исправительной Полиціи въ Г. Калишѣ.*

Благоволятъ всѣ гражданскія и военныя власти, тщательно слѣдить Леви Герша Облужынеръ, жителя города Кола, обвиняемаго въ воровствѣ мошеничествѣ, въ случаѣ поимки, доставить его подъ строжайшимъ присмотромъ въ здѣшній Судъ. Примѣты Леви Герша Обложинеръ, лѣтъ отъ роду 36, роста малаго, лице продолговатое, волосы русые, глаза сѣрые, носъ и ротъ умѣренные, особыхъ примѣтъ нѣтъ.

Калишъ 21 Мая (2 Іюня) дня 1869 г.

Предсѣдательствующій Судья,

Бромирскій.

* * *

Wzywa wszelkie władze tak cywilne jako i wojskowe, aby ściśle śledziły Lewi Hersza Obłużyner, mieszkańca miasta Koła o oszustwo obwinionego, przed wymiarem sprawiedliwości ukrywającego się, w razie ujęcia Sądowi tutejszemu pod ścisłą strażą dostawić raczyły. Rysopis Lewi Hersza Obłużyner: lat 36, wzrostu małego, twarzy ściągłej, włosów blond, nosa i ust miernych, znaków szczególnych żadnych.

Kalisz d. 21 Maja (2 Czerwca) 1869 r.

Sędzia Prezydujący, Bromirski.

N. D. *3795. Ломжинскій Судъ Исправительной Полиціи.*

Честь имѣетъ просить военныя и гражданскія власти наблюдающія за порядкомъ и спокойствемъ края, чтобы Кѣльмана Малевича, прежде въ деревни Пятница Дроздовсмой гмины Уѣзда Ломжинскаго проживающаго, ныне же по мѣсту пробыванія неизвѣстнаго и отъ наказанія избѣжавшаго розыскивали, а въ случаѣ задержанія онаго въ здѣшній Судъ или другій ближайшій мѣста пробыванія благоволили доставить.

Примѣты его суть: имѣетъ лѣтъ 28, ростъ средній, волосы русые, глаза черные, лице продолговатое, особыхъ примѣтовъ неимѣетъ.

Ломжа дня 19 (31) Мая 1869 года.

Предсѣдательствующій Судья.

Мильбергъ

* * *

Wzywa wszelkie władze tak cywilne jako i wojskowe nad porządkiem i bezpieczeństwem w kraju czuwające, aby na Kielmana Malewicza ze wsi Piątnicy gminy Drozdowa Powiatu Łomżyńskiego, baczne oko zwracały, jako ukrywającego się przed wymiarem sprawiedliwości a w razie ujęcia go, Sądowi tutejszemu lub najbliższemu dostawić zechciały.

Rysopis jego jest następujący: ma lat 28, wzrost średni, włosy ryże, oczy czarne, twarz ściągła, znaków szczególnych niema.

Łomża d. 19 (31) Maja 1869 r.

Sędzia Prezydujący, Milberg.

N. D. *4073. Судъ Исправительной Полиціи въ Кальваріи.*

Приглашаетъ симъ всѣ гражданскіе и полицейскія власти тщательно слѣдить жителя г. Рачекъ, Августовскаго уѣзда, Хацкеля Повиштанскаго, обвиненнаго въ кражѣ и скрывающагося отъ законной отвѣтственности, и въ случаѣ поимки его доставить въ здѣшній или ближайшій Судъ. Примѣты его: Лѣтъ отъ роду 40, ростъ средній, волосы черные, глаза голубые, носъ и ротъ умѣренные, лице продолговатое, особыхъ примѣтъ не имѣетъ.

Г. Кальварія, 26 Мая (7 Іюня) 1869 г.

Предсѣдательствующій Судья,

Надворный Совѣтникъ, де Іоне.

w Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego.- Za pozwoleniem Cenzury.